

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

5. august 2019

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 263/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

Retten

2019/C 263/02	Fremgangsmåde for udpegelse af den dommer, der afløser en dommer, som har forfald	2
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2019/C 263/03	Sag C-38/17: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 5. juni 2019 — GT mod HS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Budai Központi Kerületi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — direktiv 93/13/EØF — artikel 3, stk. 1 — artikel 4, stk. 2 — artikel 6, stk. 1 — aftale om lån optaget i udenlandsk valuta — meddelelse til forbrugeren om den gældende vekselkurs for det beløb, der stilles til rådighed i den nationale valuta, efter aftalens indgåelse)	3
---------------	--	---

2019/C 263/04	Sag C-628/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. juni 2019 — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mod Orange Polska S.A. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 2005/29/EF — virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne — begrebet »aggressiv handelspraksis« — forbrugerens forpligtelse til at træffe en endelig transaktionsbeslutning under tilstedeværelse af den kurer, der udleverer kontraktens almindelige betingelser til forbrugeren)	4
2019/C 263/05	Sag C-634/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 23. maj 2019 — ReFood GmbH & Co. KG mod Landwirtschaftskammer Niedersachsen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Oldenburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — overførsler af affald inden for Den Europæiske Union — forordning (EF) nr. 1013/2006 — artikel 1, stk. 3, litra d) — anvendelsesområde — forordning (EF) nr. 1069/2009 — overførsel af animalske biprodukter).....	5
2019/C 263/06	Sag C-646/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. juni 2019 — straffesag mod Gianluca Moro (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brindisi — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde på det strafferetlige område — direktiv 2012/13/EU — ret til information under straffesager — artikel 6, stk. 4 — ret til at blive informeret om tiltalen — information om enhver ændring i de oplysninger, der gives, hvis dette er nødvendigt for at sikre en retfærdig behandling af sagen — ændring af den retlige kvalificering af de faktiske omstændigheder, som tiltalen angår — ikke muligt for tiltalte under den mundtlige hovedforhandling at anmode om indgåelse af udenretslig aftale om straf i henhold til national ret — forskel i tilfælde af ændring af de faktiske omstændigheder, der danner grundlag for tiltalen)	6
2019/C 263/07	Sag C-658/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. maj 2019 — Sag anlagt af WB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — samarbejde på det civilretlige område — forordning (EU) nr. 650/2012 — artikel 3, stk. 1, litra g) og i) — begrebet »retsafgørelse« på det arveretlige område — begrebet »officielt bekræftet dokument« vedrørende arv — den retlige kvalificering af et nationalt arvebevis — artikel 3, stk. 2 — begrebet »ret« — medlemsstatens manglende meddelelse til Kommissionen af notarar som ikkejudicielle myndigheder, som udøver en retslig funktion ligesom domstole)	6
2019/C 263/08	Sag C-664/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. juni 2019 — Ellinika Nafpigeia AE mod Panagiotis Anagnostopoulos m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Areios Pagos — Grækenland) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2001/23/EF — anvendelsesområde — overførsel af en del af en virksomhed — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — begrebet »overførsel« — begrebet »økonomisk enhed« — overførsel af en del af et moderselskabs økonomiske aktivitet til et nyoprettet datterselskab — identitet — selvstændighed — fortsættelse af en økonomisk aktivitet — kriteriet om stabilitet ved fortsættelsen af en økonomisk aktivitet — brug af produktionsfaktorer fra tredjemand — intention om at likvidere den overførte enhed).....	7
2019/C 263/09	Sag C-705/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. juni 2019 — Patent-och registreringsverket mod Mats Hansson (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Svea hovrätt — Sverige) (Præjudiciel forelæggelse — varemærker — direktiv 2008/95/EF — artikel 4, stk. 1, litra b) — risiko for forveksling — helhedsindtryk — ældre varemærke, der er registreret med en disclaimer — virkningerne af en sådan disclaimer på det ældre varemærkes beskyttelsesomfang)	8
2019/C 263/10	Sag C-720/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 23. maj 2019 — Mohammed Bilali mod Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — asylpolitik — subsidær beskyttelse — direktiv 2011/95/EU — artikel 19 — tilbagekaldelse af subsidær beskyttelsesstatus — fejl fra administrationens side vedrørende de faktiske omstændigheder)	9
2019/C 263/11	Sag C-22/18: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. juni 2019 — TopFit e.V. og Daniele Biffi mod Deutscher Leichtathletikverband e.V. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Darmstadt — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — artikel 18 TEUF, 21 TEUF og 165 TEUF — et sportsforbunds reglement — deltagelse i det nationale mesterskab for en amatøratletikudøver, der er statsborger i en anden medlemsstat — forskelsbehandling på grundlag af nationalitet — begrænsning af den frie bevægelighed)	10

2019/C 263/12	Sag C-33/18: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 6. juni 2019 — V mod Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti) og Securex Integrity ASBL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Liège — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — koordinering af de sociale sikringsordninger — vandrende arbejdstagere — forordning (EF) nr. 883/2004 — overgangsbestemmelser — artikel 87, stk. 8 — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 14c, litra b) — arbejdstager, som udøver lønnet beskæftigelse og selvstændig virksomhed i forskellige medlemsstater — undtagelser til princippet om, at én national lovgivning finder anvendelse — dobbelt tilslutning — indgivelse af en ansøgning med henblik på at blive omfattet af den lovgivning, der finder anvendelse i henhold til forordning nr. 883/2004).	10
2019/C 263/13	Sag C-43/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. juni 2019 — Compagnie d'entreprises CFE SA mod Région de Bruxelles-Capitale (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'Etat — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2001/42/EF — vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet — bekendtgørelse — udpegning af et særligt bevaringsområde i henhold til direktiv 92/43/EØF — fastsættelse af bevaringsmålsætninger og visse forebyggende foranstaltninger — begrebet »planer og programmer« — pligt til at foretage en miljøvurdering).	11
2019/C 263/14	Sag C-58/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. juni 2019 — Michel Schyns mod Belfius Banque SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Justice de Paix du canton de Visé — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 2008/48/EF — forpligtelser forud for aftaleindgåelsen — artikel 5, stk. 6 — forpligtelse for kreditgiver til at tilvejebringe den mest passende kredit — artikel 8, stk. 1 — forpligtelse for kreditgiver til at undlade at indgå en låneaf tale i tilfælde af tvivl med hensyn til forbrugers kreditværdighed — forpligtelse for kreditgiver til at vurdere kreditens hensigtsmæssighed)	12
2019/C 263/15	Sag C-142/18: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 5. juni 2019 — Skype Communications Sàrl mod Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — direktiv 2002/21/EF — artikel 2, litra c) — begrebet »elektronisk kommunikationstjeneste« — overføring af signaler — IP-telefonitjeneste (VoIP) til et fastnummer eller mobilnummer — SkypeOut-tjeneste)	13
2019/C 263/16	Sag C-185/18: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 12. juni 2019 — Oro Efectivo SL mod Diputación Foral de Bizkaia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 401 — princip om afgiftsneutralitet — en virksomheds erhvervelse fra privatpersoner af genstande med et højt indhold af guld eller andre ædelmetaller med henblik på videresalg — afgift på overdragelse af formuegoder)	13
2019/C 263/17	Sag C-193/18: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. juni 2019 — Google LLC mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — direktiv 2002/21/EF — artikel 2, litra c) — begrebet »elektronisk kommunikationstjeneste« — overføring af signaler — webbaseret e-mailtjeneste — Gmail-tjeneste)	14
2019/C 263/18	Sag C-223/18 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 6. juni 2019 — Deichmann SE mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og Munich, SL (Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — fortabelsessag — figurmærke, der gengiver et kryds på siden af en sportssko — afslag på begæringen om fortabelse).	15
2019/C 263/19	Sag C-264/18: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 6. juni 2019 — P. M., N. G.d.M. og P. V.d.S. mod Ministerraad (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Grondwettelijk Hof — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelsesktrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter — direktiv 2014/24/EU — artikel 10, litra c), og artikel 10, litra d), nr. i), ii) og v) — gyldighed — anvendelsesområde — udelukkelse af tjenesteydelser vedrørende voldgift og mægling og visse juridiske tjenesteydelser — ligebehandlingsprincippet og nærhedsprincippet — artikel 49 TEUF og 56 TEUF)	16

2019/C 263/20	C-317/18: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. juni 2019 — Cátia Correia Moreira mod Município de Portimão (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Judicial da Comarca de Faro — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2001/23/EF — overførsel af virksomheder — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — begrebet »arbejdstager« — væsentlig ændring af arbejdsvilkårene til skade for arbejdstageren) 16	16
2019/C 263/21	Sag C-321/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. juni 2019 — Terre wallonne ASBL mod Région wallonne (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2001/42/EF — vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet — bekendtgørelse — fastsættelse af bevaringsmålsætninger for Natura 2000-netværket som omhandlet i direktiv 92/43/EØF — begrebet »planer og programmer« — forpligtelse til at foretage en miljøvurdering) 17	17
2019/C 263/22	Sag C-361/18: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 6. juni 2019 — Ágnes Weil mod Géza Gulácsi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szekszárdi Járásbíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — forordning (EU) nr. 1215/2012 — artikel 66 — det tidsmæssige anvendelsesområde — forordning (EF) nr. 44/2001 — det materielle anvendelsesområde — det civil-og handelsretlige område — artikel 1, stk. 1, og artikel 1, stk. 2, litra a) — områder, der ikke er omfattet — formueforholdet mellem ægtefæller — artikel 54 — begæring om udstedelse af en attest, som bekræfter, at retsafgørelsen truffet af den oprindelige ret er eksigibel — retsafgørelse om en fordring, der er opstået som følge af opløsningen af et formueforhold, som fulgte af et faktisk samlivsforhold) 18	18
2019/C 263/23	Sag C-420/18: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. juni 2019 — IO mod Inspecteur van de rijksbelastingdienst (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof 's-Hertogenbosch — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 9 og 10 — afgiftspligtig person — »selvstændigt« udøvet økonomisk virksomhed — begreb — virksomhed som medlem af bestyrelsen i en stiftelse) 19	19
2019/C 263/24	Sag C-503/18 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 6. juni 2019 — Inge Barnett mod Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (Appel — personalesag — tjenestemand — alderspension — førtidig pensionering uden nedsættelse af pensionsrettigheder — vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union — artikel 9, stk. 2, i bilag VIII — almindelige gennemførelsesbestemmelser — tjenestens interesse — afgørelse vedtaget til opfyldelse af en dom afsagt af Retten for EU-Personalesager — artikel 266 TEUF — retskraft) 20	20
2019/C 263/25	Sag C-505/18: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. juni 2019 — Copebi SCA mod Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — beslutning 2009/402/EF — salgsfremmeplaner for frugt og grøntsager indført af Den Franske Republik — konstatering af, at støtten er uforenelig — påbud om tilbagesøgning — afgørelsens anvendelsesområde — økonomiske landbrugsudvalg) 20	20
2019/C 263/26	Forenede sager C-508/18 og C-82/19 PPU: Domstolens dom (Store Afdeling) af 27. maj 2019 — fuldbyrdelse af europæiske arrestordre udstedt mod OG (sag C-508/18) og PI (sag C-82/19 PPU) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court, High Court (Irland) — Irland) (Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel forelæggelse efter hasteproceduren — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager, — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — artikel 6, stk. 1 — begrebet »den udstedende judicielle myndighed« — europæisk arrestordre udstedt af en medlemsstats anklagemyndighed — retlig stilling — underordningsforhold til et organ henhørende under den udøvende magt — justitsministerens individuelle instruktionsbeføjelse — manglende garanti for uafhængighed) 21	21
2019/C 263/27	Sag C-509/18: Domstolens dom (Store Afdeling) af 27. maj 2019 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod PF (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland) (Præjudiciel forelæggelse — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — artikel 6, stk. 1 — begrebet »den udstedende judicielle myndighed« — europæisk arrestordre udstedt af en medlemsstats øverste anklager — retlig stilling — garanti for uafhængighed) 22	22

2019/C 263/28	Sag C-10/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul București (Rumænien) den 3. januar 2019 — Wilo Salmson France SAS mod Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți	23
2019/C 263/29	Sag C-142/19 P: Appel iværksat den 19. februar 2019 af Dovgan GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 13. december 2018 i sag T-830/16 — Monolith Frost GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)	23
2019/C 263/30	Sag C-267/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Trgovački sud u Zagrebu (Kroatien) den 28. marts 2019 — PARKING d.o.o. mod SAWAL d.o.o.	25
2019/C 263/31	Sag C-307/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Kroatien) den 11. april 2019 — Obala i lučice d.o.o. mod NLB Leasing d.o.o.	25
2019/C 263/32	Sag C-308/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 15. april 2019 — Consiliul Concurenței mod Whiteland Import Export SRL	28
2019/C 263/33	Sag C-309/19 P: Appel iværksat den 15. april 2019 af Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 14. februar 2019 i sag T-709/18, Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos mod Kommissionen	28
2019/C 263/34	Sag C-323/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Trgovački sud u Zagrebu (Kroatien) den 18. april 2019 — Interplastics s.r.o. mod Letifico d.o.o.	29
2019/C 263/35	Sag C-344/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 2. maj 2019 — D.J. mod Radiotelevizija Slovenija	30
2019/C 263/36	Sag C-346/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 2. maj 2019 — Bundeszentralamt für Steuern mod Y-GmbH	31
2019/C 263/37	Sag C-367/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Slovenien) den 8. maj 2019 — Ministrstvo za notranje zadeve mod Tax-Fin-Lex d. o. o.	32
2019/C 263/38	Sag C-420/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Riigikohus (Estland) den 29. maj 2019 — Maksuja Tolliamet mod Heavyinstall OÜ	32
2019/C 263/39	Sag C-453/19 P: Appel iværksat den 13. juni 2019 af Deutschen Lufthansa AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde udvidede Afdeling) den 12. april 2019 i sag T-492/15, Deutschen Lufthansa AG mod Europa-Kommissionen	33
2019/C 263/40	Sag C-458/19 P: Appel iværksat den 14. juni 2019 af ClientEarth til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 4. april 2019 i sag T-108/17, ClientEarth mod Kommissionen	35
2019/C 263/41	Sag C-466/19 P: Appel iværksat den 18. juni 2019 af Qualcomm, Inc. og Qualcomm Europe, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 9. april 2019 i sag T-371/17, Qualcomm og Qualcomm Europe mod Kommissionen	36

Retten

2019/C 263/42	Sag T-478/16: Rettens dom af 11. juni 2019 — Frank mod Kommissionen (Forskning og teknologisk udvikling — rammeprogrammet for forskning og innovation (2014-2020) — indkaldelser af ansøgninger og relaterede aktiviteter i forbindelse med EFR's arbejdsprogram for 2016 — ERCEA's afvisning af en støtteansøgning — administrativ klage til Kommissionen — implicit afgørelse om afvisning — delvis afvisning fra realitetsbehandling — udtrykkelig afgørelse om afvisning — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse)	38
2019/C 263/43	Sag T-167/17: Rettens dom af 12. juni 2019 — RV mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — vedtægts artikel 42c — placering på orlov i tjenestens interesse — automatisk pensionering — akt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — delvis afvisning — lovens anvendelsesområde — prøvelse ex officio — ordlyds-, sammenhængs- og formålsfortolkning).	39
2019/C 263/44	Sag T-248/17: Rettens dom af 13. juni 2019 — CC mod Parlamentet (Ansvar — personalesag — ansættelse — almindelig udvælgelsesprøve EUR/A/151/98 — fejl begået af Europa-Parlamentet ved forvaltningen af reservelisten — økonomisk tab).	40
2019/C 263/45	Sag T-462/17: Rettens dom af 11. juni 2019 — TO mod EEA (Personalesag — kontraktansatte — tidsbegrænset kontrakt — opsigelse under en sygeorlov — ansættelsesvilkårenes artikel 16 — ansættelsesvilkårenes artikel 48, litra b) — vedtægts artikel 26 — behandling af personoplysninger — ansættelsesvilkårenes artikel 84 — psykisk chikane)	40
2019/C 263/46	Sag T-583/17: Rettens dom af 12. juni 2019 — EOS Deutscher Inkasso-Dienst mod EUIPO — IOS Finance EFC (IOS FINANCE) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket IOS FINANCE — det ældre nationale figurmærke EOS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])	41
2019/C 263/47	Sag T-74/18: Rettens dom af 13. juni 2019 — Visi/one mod EUIPO — EasyFix (Informationstavler til fartøjer) (EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en informationstavle til fartøjer — ældre EF-design — bevis for offentliggørelsen — artikel 7 i forordning (EF) nr. 6/2002 — ugyldighedsgrund — manglende individuel karakter — informeret bruger — designerens grad af frihed — andet helhedsindtryk foreligger ikke — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002).	42
2019/C 263/48	Sag T-75/18: Rettens dom af 13. juni 2019 — MPM-Quality mod EUIPO — Elton Hodinárská (MANUFACTURE PRIM 1949) (EU-varemærker — fortabelsessag — EU-figurmærket MANUFACTURE PRIM 1949 — reel brug af varemærket — begrundelsespligt).	43
2019/C 263/49	Sag T-138/18: Rettens dom af 11. juni 2019 — De Esteban Alonso mod Kommissionen (Personalesag — forhenværende tjenestemænd — OLAF's undersøgelse — »Eurostat-sagen« — overgivelse til de nationale retslige myndigheder af oplysninger vedrørende forhold, der kan forfølges strafferetligt — ingen forudgående underretning af de tjenestemænd, der potentielt er berørte — angiveligt lidte tab som følge af OLAF's og Kommissionens adfærd under sagen — økonomisk og ikke-økonomiske tab samt fysisk skade — årsagsforbindelse).	44
2019/C 263/50	Sag T-291/18: Rettens dom af 12. juni 2019 — Biedermann Technologies mod EUIPO (Compliant Constructs) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Compliant Constructs — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c, i forordning (EU) 2017/1001).	44

2019/C 263/51	Sag T-346/18: Rettens dom af 12. juni 2019 — Advance Magazine Publishers, Inc. mod EUIPO — Enovation Brands (VOGUE) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket VOGUE — det ældre EU-ordmærke VOGA — suspension af den administrative procedure — regel 20, stk. 7, litra c), i forordning (EF) nr. 2868/95 [nu artikel 71, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2018/625] — regel 50, stk. 1, i forordning nr. 2868/95)	45
2019/C 263/52	Sag T-357/18: Rettens dom af 13. juni 2019 — Luz Saúde mod EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket HOSPITAL DA LUZ — det ældre nationale figurmærke clínica LALUZ — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	46
2019/C 263/53	Sag T-392/18: Rettens dom af 13. juni 2019 — Innocenti SA mod EUIPO — Gemelli (Innocenti) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Innocenti — det ældre nationale figurmærke i INNOCENTI — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	47
2019/C 263/54	Sag T-398/18: Rettens dom af 13. juni 2019 — Pielczyk mod EUIPO — Thalgo TCH (DERMÆPIL SUGAR EPIL SYSTEM) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket DERMÆPIL sugar epil system — det ældre nationale figurmærke dermépil — relativ registreringshindring — reel brug af varemærket — artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 64, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2017/1001) — risiko for forveksling — artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001] sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i nævnte forordning [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001] — sammenligning af varerne)	47
2019/C 263/55	Sag T-449/18: Rettens dom af 6. juni 2019 — Ortlieb Sportartikel mod EUIPO (Gengivelse af en ottekantet polygon) (EU-varemærker — ansøgning om et EU-figurmærke, der gengiver en ottekantet polygon — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)..	48
2019/C 263/56	Sag T-151/18: Sag anlagt den 24. juni 2019 — VK mod Rådet	49
2019/C 263/57	Sag T-317/19: Sag anlagt den 23. maj 2019 — AMVAC Netherlands mod Kommissionen	50
2019/C 263/58	Sag T-338/19: Sag anlagt den 6. juni 2019 — EU mod Kommissionen	50
2019/C 263/59	Sag T-345/19: Sag anlagt den 10. juni 2019 — Santini mod Parlamentet	51
2019/C 263/60	Sag T-346/19: Sag anlagt den 10. juni 2019 — Ceravolo mod Parlamentet	53
2019/C 263/61	Sag T-347/19: Sag anlagt den 10. juni 2019 — Falqui mod Europa-Parlamentet	54
2019/C 263/62	Sag T-348/19: Sag anlagt den 10. juni 2019 — Poggiolini mod Parlamentet	56
2019/C 263/63	Sag T-351/19: Sag anlagt den 6. juni 2019 — Cypern mod EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)	56
2019/C 263/64	Sag T-357/17: Sag anlagt den 14. juni 2019 — Italien mod Kommissionen	57
2019/C 263/65	Sag T-359/19: Sag anlagt den 14. juni 2019 — Daimler mod Kommissionen	58

2019/C 263/66	Sag T-360/19: Sag anlagt den 14. juni 2019 — Jalkh mod Parlamentet	60
2019/C 263/67	Sag T-361/19: Sag anlagt den 16. juni 2019 — CF mod Parlamentet.....	61
2019/C 263/68	Sag T-363/19: Sag anlagt den 12. juni 2019 — Det Forenede Kongerige mod Kommissionen.....	62
2019/C 263/69	Sag T-364/19: Sag anlagt den 17. juni 2019 — Moretti mod Parlamentet	64
2019/C 263/70	Sag T-365/19: Sag anlagt den 7. juni 2019 — Capraro mod Parlamentet.....	65
2019/C 263/71	Sag T-366/19: Sag anlagt den 18. juli 2019 — Sboarina mod Parlamentet	66
2019/C 263/72	Sag T-370/19: Sag anlagt den 19. juni 2019 — Spanien mod Kommissionen.....	67
2019/C 263/73	Sag T-371/19: Sag anlagt den 18. juni 2019 — Itinerant Show Room mod EUIPO — Forest (FAKE DUCK).....	68
2019/C 263/74	Sag T-372/19: Sag anlagt den 20. juni 2019 — Cellai mod Parlamentet	69
2019/C 263/75	Sag T-373/19: Sag anlagt den 20. juni 2019 — Gatti mod Parlamentet	70
2019/C 263/76	Sag T-374/19: Sag anlagt den 20. juni 2019 — Wuhrer mod Parlamentet.....	71
2019/C 263/77	Sag T-376/19: Sag anlagt den 24. juni 2019 — El Corte Inglés mod EUIPO — Big Bang (LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY)	72

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER,
ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2019/C 263/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 255 af 29.7.2019

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 246 af 22.7.2019

EUT C 238 af 15.7.2019

EUT C 230 af 8.7.2019

EUT C 220 af 1.7.2019

EUT C 213 af 24.6.2019

EUT C 206 af 17.6.2019

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RET TEN

Fremgangsmåde for udpegelse af den dommer, der afløser en dommer, som har forfald

(2019/C 263/02)

1. Den 10. juli 2019 har Retten besluttet, at Rettens præsident fra den 27. september 2019, i de tilfælde af forfald, der er nævnt i artikel 17, stk. 2, andet punktum, og i artikel 24, stk. 2, andet punktum, i Rettens procesreglement, afløser den dommer, der har forfald.
 2. Såfremt Rettens præsident har forfald, udpeger han Rettens vicepræsident til at afløse ham i overensstemmelse med procesreglementets artikel 11, stk. 1.
 3. Såfremt Rettens vicepræsident har forfald, udpeger Rettens præsident den dommer, som skal afløse ham, i overensstemmelse med den rækkefølge, der er fastsat i procesreglementets artikel 8, med undtagelse af afdelingsformænd.
 4. Såfremt den i overensstemmelse med punkt 3 udpegede dommer har forfald, og den sag, hvori der er erklæret forfald, er en personalesag som fastsat i Rettens afgørelse af 3. juli 2019 om kriterier for fordeling af sager til afdelingerne (EUT 2019, C 246, s. 2), eller er en sag om intellektuelle ejendomsrettigheder som omhandlet i fjerde afsnit i procesreglementet, udpeger Rettens præsident i henhold til den rækkefølge, der er fastsat i procesreglementets artikel 8, en dommer fra en afdeling, der behandler den samme type af sager, som den dommer, der har forfald, tilhører, med henblik på at afløse sidstnævnte.
 5. For at sikre en ligelig fordeling af arbejdsbyrden kan Rettens præsident fravige den rækkefølge, der er fastsat i procesreglementets artikel 8, således som angivet i punkt 3 og 4 i denne afgørelse.
-

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 5. juni 2019 — GT mod HS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Budai Központi Kerületi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-38/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — direktiv 93/13/EØF — artikel 3, stk. 1 — artikel 4, stk. 2 — artikel 6, stk. 1 — aftale om lån optaget i udenlandsk valuta — meddelelse til forbrugeren om den gældende vekselkurs for det beløb, der stilles til rådighed i den nationale valuta, efter aftalens indgåelse)

*(2019/C 263/03)**Processprog: ungarsk***Den forelæggende ret**

Budai Központi Kerületi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GT

Sagsøgt: HS

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 2, og artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning som fortolket af denne medlemsstats øverste domstol, hvorefter en låneaftale optaget i udenlandsk valuta, der, selv om den specificerer det beløb i national valuta, der svarer til forbrugers anøgning om finansiering, ikke angiver den vekselkurs, der finder anvendelse på dette beløb med henblik på fastsættelsen af kredittens endelige størrelse i udenlandsk valuta, idet det i et af aftalens vilkår samtidigt fastsættes, at en sådan kurs skal fastsættes af kreditgiveren efter aftalens indgåelse i et særskilt dokument, ikke er ugyldig,

- såfremt dette vilkår er udarbejdet på en klar og forståelig måde i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13, idet mekanismen for beregningen af det samlede lånebeløb og den gældende vekselkurs beskrives klart, således at en almindeligt oplyst, rimelig opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger på grundlag af klare og forståelige kriterier sættes i stand til at vurdere, hvilke økonomiske følger — heriblandt navnlig de samlede omkostninger i forbindelse med lånet — aftalen kan få for ham, eller, såfremt det fremgår, at det pågældende vilkår ikke er affattet klart og forståeligt,
- når dette vilkår ikke er urimeligt i henhold til dette direktivs artikel 3, stk. 1, eller, såfremt det er urimeligt, aftalen kan opretholdes uden dette vilkår i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13.

(¹) EUT C 178 af 6.6.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. juni 2019 — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mod Orange Polska S.A. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen)

(Sag C-628/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 2005/29/EF — virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne — begrebet »aggressiv handelspraksis« — forbrugerens forpligtelse til at træffe en endelig transaktionsbeslutning under tilstedeværelse af den kurer, der udleverer kontraktens almindelige betingelser til forbrugeren)

(2019/C 263/04)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Sagsøgt: Orange Polska S.A.

Konklusion

Artikel 2, litra j), og artikel 8 og 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 skal fortolkes således, at en erhvervsdrivendes anvendelse af en model til indgåelse eller ændring af kontrakter om levering af kommunikationsydelser som den i hovedsagen omhandlede, hvor forbrugeren skal træffe den endelige transaktionsbeslutning under tilstedeværelse af den kurer, der udleverer standardkontrakten til forbrugeren, uden at denne uhindret kan sætte sig ind i standardkontraktens indhold under denne kurers tilstedeværelse,

- ikke under alle omstændigheder udgør en aggressiv handelspraksis

- ikke udgør en aggressiv handelspraksis i form af utilbørlig påvirkning, alene fordi forbrugeren ikke forud og individuelt bl.a. pr. e-mail eller til sin bopælsadresse er blevet tilsendt samtlige standardkontrakter, når denne har haft mulighed for forud for kurerens besøg selv at sætte sig ind i disses indhold, og
- udgør en aggressiv handelspraksis i form af utilbørlig påvirkning, bl.a. når den erhvervsdrivende eller dennes kurer anlægger en urimelig adfærd, som bevirker, at forbrugeren sættes under et pres, således at dennes valgfrihed væsentligt indskrænkes, såsom adfærd, der generer denne forbruger eller forstyrrer dennes overvejelser vedrørende den transaktionsbeslutning, som skal træffes.

(¹) EUT C 104 af 19.3.2018.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 23. maj 2019 — ReFood GmbH & Co. KG mod Landwirtschaftskammer Niedersachsen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Oldenburg — Tyskland)

(Sag C-634/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — overførsler af affald inden for Den Europæiske Union — forordning (EF) nr. 1013/2006 — artikel 1, stk. 3, litra d) — anvendelsesområde — forordning (EF) nr. 1069/2009 — overførsel af animalske biprodukter)

(2019/C 263/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Oldenburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ReFood GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Konklusion

Artikel 1, stk. 3, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald skal fortolkes således, at overførsler af animalske biprodukter, der henhører under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (forordningen om animalske biprodukter), ikke er omfattet af anvendelsesområdet for forordning nr. 1013/2006, medmindre det udtrykkeligt er fastsat i forordning nr. 1069/2009, at forordning nr. 1013/2006 finder anvendelse.

(¹) EUT C 52 af 12.2.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. juni 2019 — straffesag mod Gianluca Moro (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brindisi — Italien)

(Sag C-646/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde på det strafferetlige område — direktiv 2012/13/EU — ret til information under straffesager — artikel 6, stk. 4 — ret til at blive informeret om tiltalen — information om enhver ændring i de oplysninger, der gives, hvis dette er nødvendigt for at sikre en retfærdig behandling af sagen — ændring af den retlige kvalificering af de faktiske omstændigheder, som tiltalen angår — ikke muligt for tiltalte under den mundtlige hovedforhandling at anmode om indgåelse af udenretslig aftale om straf i henhold til national ret — forskel i tilfælde af ændring af de faktiske omstændigheder, der danner grundlag for tiltalen)

(2019/C 263/06)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Brindisi

Part i hovedsagen

Gianluca Moro

Konklusion

Artikel 6, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager og artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter tiltalte under den mundtlige hovedforhandling kan anmode om indgåelse af udenretslig aftale om straf i tilfælde af ændring af de faktiske omstændigheder, der danner grundlag for tiltalen, og ikke i tilfælde af en ændring af den retlige kvalificering af de faktiske omstændigheder, som tiltalen angår.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 12.2.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. maj 2019 — Sag anlagt af WB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim — Polen)

(Sag C-658/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — samarbejde på det civilretlige område — forordning (EU) nr. 650/2012 — artikel 3, stk. 1, litra g) og i) — begrebet »retsafgørelse« på det arveretlige område — begrebet »officielt bekræftet dokument« vedrørende arv — den retlige kvalificering af et nationalt arvebevis — artikel 3, stk. 2 — begrebet »ret« — medlemsstatens manglende meddelelse til Kommissionen af notarer som ikkejudicielle myndigheder, som udøver en retslig funktion ligesom domstole)

(2019/C 263/07)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Parter i hovedsagen

WB

Procesdeltager: Przemysław Bac, som notar**Konklusion**

- 1) Artikel 3, stk. 2, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis skal fortolkes således, at en medlemsstats manglende meddelelse om notares udøvelse af en retslig funktion som fastsat i denne bestemmelse, ikke har afgørende betydning med hensyn til, om en sådan notar kan kvalificeres som en »ret«.

Artikel 3, stk. 2, første afsnit, i forordning nr. 650/2012 skal fortolkes således, at en notar, som på samstemmende begæring fra samtlige parter i den notarielle procedure udsteder et dokument som det i hovedsagen omhandlede, ikke udgør en »ret« i denne bestemmelses forstand, og følgelig skal denne forordnings artikel 3, stk. 1, litra g), fortolkes således, at et sådant dokument ikke udgør en »retsafgørelse« i denne bestemmelses forstand.

- 2) Artikel 3, stk. 1, litra i), i forordning nr. 650/2012 skal fortolkes således, at et arvebevis som det i hovedsagen omhandlede, som notaren på samstemmende begæring fra arvesagens parter har udstedt, udgør et »officielt bekræftet dokument« i denne bestemmelses forstand, hvis udstedelse kan ledsages af den formular, der er omhandlet i denne forordnings artikel 59, stk. 1, andet afsnit, som svarer til formularen i bilag 2 til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1329/2014 af 9. december 2014 om de formularer, der er omhandlet i forordning nr. 650/2012.

(¹) EUT C 134 af 16.4.2018.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. juni 2019 — Ellinika Nafpigeia AE mod Panagiotis Anagnostopoulos m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Areios Pagos — Grækenland)

(Sag C-664/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2001/23/EF — anvendelsesområde — overførsel af en del af en virksomhed — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — begrebet »overførsel« — begrebet »økonomisk enhed« — overførsel af en del af et moderselskabs økonomiske aktivitet til et nyoprettet datterselskab — identitet — selvstændighed — fortsættelse af en økonomisk aktivitet — kriteriet om stabilitet ved fortsættelsen af en økonomisk aktivitet — brug af produktionsfaktorer fra tredjemand — intention om at likvidere den overførte enhed)

(2019/C 263/08)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Areios Pagos

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ellinika Nafpigeia AE

Sagsøgt: Panagiotis Anagnostopoulos m.fl.

Procesdeltagere: Syllogos Ergazomenon Nafpigeion Skaramagka, I TRIAINA, Panellinia Omospondia Ergatoypallilon Metallou (POEM) og Geniki Synomospondia Ergaton Ellados (GSEE)

Konklusion

Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter, navnlig direktivets artikel 1, stk. 1, litra a) og b), skal fortolkes således, at det finder anvendelse på overførsel af en produktionsenhed, dels når overdrageren, erhververen eller disse to personer i forening handler med henblik på erhververens fortsættelse af den af overdrageren udøvede økonomiske aktivitet, men ligeledes med henblik på, at erhververen selv efterfølgende indstiller driften i forbindelse med en likvidation, dels når den pågældende enhed, som ikke har kapacitet til at nå sit økonomiske mål uden at anvende produktionsfaktorer fra tredjemand, ikke er fuldstændig selvstændig, på betingelse af, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, dels, at det almindelige EU-retlige princip, som pålægger overdrageren og erhververen ikke at søge ved svig eller misbrug at drage nytte af de fordele, som de ville kunne udlede af direktiv 2001/23, er overholdt, dels, at den pågældende produktionsenhed råder over tilstrækkelige garantier, som sikrer den adgang til tredjemands produktionsfaktorer, således at denne enhed ikke skal afhænge af de økonomiske valg, der foretages ensidigt af denne tredjemand.

⁽¹⁾ EUT C 32 af 29.1.2018.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. juni 2019 — Patent-och registreringsverket mod Mats Hansson
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Svea hovrätt — Sverige)**

(Sag C-705/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — varemærker — direktiv 2008/95/EF — artikel 4, stk. 1, litra b) — risiko for forveksling — helhedsindtryk — ældre varemærke, der er registreret med en disclaimer — virkningerne af en sådan disclaimer på det ældre varemærkes beskyttelsesomfang)

(2019/C 263/09)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Svea hovrätt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Patent-och registreringsverket

Sagsøgt: Mats Hansson

Konklusion

Artikel 4, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at den er til hinder for en national ordning, som fastsætter en disclaimer, der medfører, at en bestanddel af et sammensat varemærke, som er omfattet af den nævnte disclaimer, ikke skal indgå blandt de relevante faktorer ved bedømmelsen af, om der foreligger en risiko for forveksling som omhandlet i denne bestemmelse, eller at en sådan bestanddel fra begyndelsen og vedvarende tillægges en begrænset betydning i denne bedømmelse.

(¹) EUT C 83 af 5.3.2018.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 23. maj 2019 — Mohammed Bilali mod Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-720/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — asylpolitik — subsidiær beskyttelse — direktiv 2011/95/EU — artikel 19 — tilbagekaldelse af subsidiær beskyttelsesstatus — fejl fra administrationens side vedrørende de faktiske omstændigheder)

(2019/C 263/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mohammed Bilali

Sagsøgt: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Konklusion

Artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse, sammenholdt med direktivets artikel 16, skal fortolkes således, at en medlemsstat skal tilbagekalde den subsidiære beskyttelsesstatus, når denne status, uden at betingelserne for tildeling heraf var opfyldt, er blevet tildelt af medlemsstaten på grundlag af faktiske omstændigheder, der efterfølgende har vist sig at være urigtige, også selv om den pågældende person ikke kan foreholdes at have vildledt den nævnte medlemsstat i forbindelse hermed.

(¹) EUT C 104 af 19.3.2018.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. juni 2019 — TopFit e.V. og Daniele Biffi mod Deutscher Leichtathletikverband e.V. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Darmstadt — Tyskland)

(Sag C-22/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — artikel 18 TEUF, 21 TEUF og 165 TEUF — et sportsforbunds reglement — deltagelse i det nationale mesterskab for en amatøratletikudøver, der er statsborger i en anden medlemsstat — forskelsbehandling på grundlag af nationalitet — begrænsning af den frie bevægelighed)

(2019/C 263/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Darmstadt

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: TopFit e.V. og Daniele Biffi

Sagsøgt: Deutscher Leichtathletikverband e.V.

Konklusion

Artikel 18 TEUF, 21 TEUF og 165 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for et nationalt sportsforbunds reglement som det i hovedsagen omhandlede, hvorefter en unionsborger, der er statsborger i en anden medlemsstat, og som i adskillige år har haft bopæl i den medlemsstat, hvor dette forbund er etableret, og hvor den pågældende dyrker løb som amatør i kategorien seniorer, ikke kan deltage i disse discipliner i de nationale mesterskaber på lige fod med indenlandske statsborgere eller kun kan deltage heri »uden for placering« eller »uden placering« uden at kunne kvalificere sig til finalen og uden at kunne opnå titlen som national mester, medmindre dette reglement er begrundet i objektive hensyn, der står i forhold til det lovligt forfulgte formål, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 123 af 9.4.2018.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 6. juni 2019 — V mod Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti) og Securex Integrity ASBL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Liège — Belgien)

(Sag C-33/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — koordinering af de sociale sikringsordninger — vandrende arbejdstagere — forordning (EF) nr. 883/2004 — overgangsbestemmelser — artikel 87, stk. 8 — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 14c, litra b) — arbejdstager, som udøver lønnet beskæftigelse og selvstændig virksomhed i forskellige medlemsstater — undtagelser til princippet om, at én national lovgivning finder anvendelse — dobbelt tilslutning — indgivelse af en ansøgning med henblik på at blive omfattet af den lovgivning, der finder anvendelse i henhold til forordning nr. 883/2004)

(2019/C 263/12)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour du travail de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: V

Sagsøgte: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants og Securex Integrity ASBL

Konklusion

Artikel 87, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 988/2009 af 16. september 2009, skal fortolkes således, at en person, som på datoen for anvendelsen af forordning nr. 883/2004 udøvede lønnet beskæftigelse i en medlemsstat og selvstændig virksomhed i en anden medlemsstat, og som derfor samtidig var underlagt de lovgivninger, der finder anvendelse på området for social sikring i disse to medlemsstater, ikke for at blive omfattet af den lovgivning, der finder anvendelse i henhold til forordning nr. 883/2004, som ændret ved forordning nr. 988/2009, skulle indgive en udtrykkelig anmodning herom.

(¹) EUT C 112 af 26.3.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. juni 2019 — Compagnie d'entreprises CFE SA mod Région de Bruxelles-Capitale (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien)

(Sag C-43/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2001/42/EF — vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet — bekendtgørelse — udpegning af et særligt bevaringsområde i henhold til direktiv 92/43/EØF — fastsættelse af bevaringsmålsætninger og visse forebyggende foranstaltninger — begrebet »planer og programmer« — pligt til at foretage en miljøvurdering)

(2019/C 263/13)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Compagnie d'entreprises CFE SA

Sagsøgt: Région de Bruxelles-Capitale

Konklusion

Artikel 3, stk. 2 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet skal fortolkes således, at en bekendtgørelse som den i hovedsagen omhandlede, hvorved en medlemsstat udpeger et særligt bevaringsområde (SBO) og fastsætter bevaringsmålsætninger samt visse forebyggende foranstaltninger, med forbehold for de undersøgelser, det tilkommer den forelæggende ret at foretage, ikke er omfattet af de »planer og programmer«, for hvilke der er pligt til at gennemføre en vurdering af indvirkningen på miljøet.

(¹) EUT C 112 af 26.3.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. juni 2019 — Michel Schyns mod Belfius Banque SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Justice de Paix du canton de Visé — Belgien)

(Sag C-58/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 2008/48/EF — forpligtelser forud for aftaleindgåelsen — artikel 5, stk. 6 — forpligtelse for kreditgiver til at tilvejebringe den mest passende kredit — artikel 8, stk. 1 — forpligtelse for kreditgiver til at undlade at indgå en låneaftale i tilfælde af tvivl med hensyn til forbrugers kreditværdighed — forpligtelse for kreditgiver til at vurdere kredittens hensigtsmæssighed)

(2019/C 263/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Justice de Paix du canton de Visé

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Michel Schyns

Sagsøgt: Belfius Banque SA

Konklusion

- 1) Artikel 5, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for nationale bestemmelser som de i hovedsagen omhandlede, som pålægger kreditgivere eller kreditformidlere i de kreditaftaler, som de sædvanligvis tilbyder, at tilvejebringe den kredittype og det kreditbeløb, der er mest passende, under hensyntagen til forbrugers finansielle situation på tidspunktet for aftalens indgåelse og til kredittens formål.
- 2) Artikel 5, stk. 6, og artikel 8, stk. 1, i direktiv 2008/48 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for nationale bestemmelser som de i hovedsagen omhandlede, der pålægger kreditgiver at undlade at indgå en kreditaftale, hvis denne efter en kontrol af forbrugers kreditværdighed ikke med rimelighed kan formode, at sidstnævnte vil være i stand til at overholde de forpligtelser, som følger af den planlagte aftale.

(¹) EUT C 166 af 14.5.2018.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 5. juni 2019 — Skype Communications Sàrl mod Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles — Belgien)

(Sag C-142/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — direktiv 2002/21/EF — artikel 2, litra c) — begrebet »elektronisk kommunikationstjeneste« — overføring af signaler — IP-telefonitjeneste (VoIP) til et fastnummer eller mobilnummer — SkypeOut-tjeneste)

(2019/C 263/15)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skype Communications Sàrl

Sagsøgt: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Konklusion

Artikel 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009, skal fortolkes således, at en softwareproducents levering af en funktionalitet, som tilbyder en »Voice Over Internet Protocol«-tjeneste, der gør det muligt for en bruger at foretage opkald til et fastnet eller mobilnet omfattet af en national telefonnummerplan via det offentlige telefonnet i en medlemsstat fra en terminal, udgør en »elektronisk kommunikationstjeneste« i denne bestemmelses forstand, når leveringen af denne tjeneste dels giver anledning til betaling af producenten, dels indebærer, at den sidstnævnte producent indgår aftaler med udbydere af telekommunikationstjenester, der er behørigt godkendte til at overføre og terminere opkald til det offentlige telefonnet.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.5.2018.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 12. juni 2019 — Oro Efectivo SL mod Diputación Foral de Bizkaia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-185/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 401 — princip om afgiftsneutralitet — en virksomheds erhvervelse fra privatpersoner af genstande med et højt indhold af guld eller andre ædelmetaller med henblik på videresalg — afgift på overdragelse af formuegoder)

(2019/C 263/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Oro Efectivo SL

Sagsøgt: Diputación Foral de Bizkaia

Konklusion

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og princippet om afgiftsneutralitet skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter virksomheders erhvervelse fra privatpersoner af genstande med et højt indhold af guld eller andre ædelmetaller pålægges en indirekte afgift, der rammer overdragelse af formuegoder, og som er forskellig fra merværdiafgift, når disse genstande er bestemt til erhvervsvirksomheden i de nævnte virksomheder, der med henblik på en omdannelse og derefter genindførsel heraf i handelskredsløbet videresælger dem til virksomheder, som er specialiseret i fremstilling af ingots eller diverse genstande af ædelmetaller.

(¹) EUT C 182 af 28.5.2018.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. juni 2019 — Google LLC mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Tyskland)

(Sag C-193/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — direktiv 2002/21/EF — artikel 2, litra c) — begrebet »elektronisk kommunikationstjeneste« — overføring af signaler — webbaseret e-mailtjeneste — Gmail-tjeneste)

(2019/C 263/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Google LLC

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Konklusion

Artikel 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009, skal fortolkes således, at en webbaseret e-mailtjeneste, som ikke omfatter en adgang til internettet, såsom Gmail udbudt af Google LLC, ikke udelukkende eller overvejende består i en overføring af signaler via elektroniske kommunikationsnet, og udgør således ikke en »elektronisk kommunikationstjeneste« som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 18.6.2018.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 6. juni 2019 — Deichmann SE mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Munich, SL

(Sag C-223/18 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — fortabelsessag — figurmærke, der gengiver et kryds på siden af en sportssko — afslag på begæringen om fortabelse)

(2019/C 263/18)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Deichmann SE (ved Rechtsanwältin C. Onken)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, som befuldmægtiget) og Munich, SL (ved abogados J. Güell Serra og M. del Mar Guix Vilanova)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Deichmann SE betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 16.7.2018.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 6. juni 2019 — P. M., N. G.d.M. og P. V.d.S. mod Ministerraad (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Grondwettelijk Hof — Belgien)

(Sag C-264/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter — direktiv 2014/24/EU — artikel 10, litra c), og artikel 10, litra d), nr. i), ii) og v) — gyldighed — anvendelsesområde — udelukkelse af tjenesteydelser vedrørende voldgift og mægling og visse juridiske tjenesteydelser — ligebehandlingsprincippet og nærhedsprincippet — artikel 49 TEUF og 56 TEUF)

(2019/C 263/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Grondwettelijk Hof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: P. M., N. G.d.M. og P. V.d.S.

Sagsøgt: Ministerraad

Konklusion

Undersøgelsen af spørgsmålet har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af bestemmelserne i artikel 10, litra c), og artikel 10, litra d), nr. i), ii) og v), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF i lyset af ligebehandlingsprincippet og nærhedsprincippet samt artikel 49 TEUF og 56 TEUF.

⁽¹⁾ EUT C 276 af 6.8.2018.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. juni 2019 — Cátia Correia Moreira mod Município de Portimão (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Judicial da Comarca de Faro — Portugal)

(C-317/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2001/23/EF — overførsel af virksomheder — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — begrebet »arbejdstager« — væsentlig ændring af arbejdsvilkårene til skade for arbejdstageren)

(2019/C 263/20)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cátia Correia Moreira

Sagsøgt: Município de Portimão

Konklusion

- 1) Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstageres rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter og navnlig dets artikel 2, stk. 1, litra d), skal fortolkes således, at en person, der har indgået en kontrakt med overdrageren om betroet tjeneste i den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivnings forstand, kan anses for at være en »arbejdstager« og dermed være omfattet af beskyttelsen i henhold til dette direktiv, dog på betingelse af, at den pågældende er beskyttet som arbejdstager i medfør af denne lovgivning og har en arbejdskontrakt på tidspunktet for overførslen, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Direktiv 2001/23, sammenholdt med artikel 4, stk. 2, TEU, skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning, der bestemmer, at i tilfælde af overførsel i dette direktivs forstand, og såfremt erhververen er en kommune, skal de berørte arbejdstagere dels deltage i en offentlig udvælgelsesprøve, dels indgå i et nyt ansættelsesforhold med erhververen.

(¹) EUT C 268 af 30.7.2018.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. juni 2019 — Terre wallonne ASBL mod Région wallonne
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien)**

(Sag C-321/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2001/42/EF — vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet — bekendtgørelse — fastsættelse af bevaringsmålsætninger for Natura 2000-netværket som omhandlet i direktiv 92/43/EØF — begrebet »planer og programmer« — forpligtelse til at foretage en miljøvurdering)

(2019/C 263/21)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Terre wallonne ASBL

Sagsøgt: Région wallonne

Konklusion

Artikel 3, stk. 2 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmets indvirkning på miljøet skal fortolkes således, at en bekendtgørelse som den i hovedsagen omhandlede, hvorved et organ i en medlemsstat på regionalt plan fastsætter bevaringsmålsætninger for sit Natura 2000-net, der er af vejledende karakter, mens bevaringsmålsætningerne for lokaliteterne er af forskriftsmæssig karakter, ikke er blandt de »planer og programmer« som omhandlet i dette direktiv, for hvilke der er pligt til at gennemføre en vurdering af indvirkningen på miljøet.

(¹) EUT C 259 af 23.7.2018.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 6. juni 2019 — Ágnes Weil mod Géza Gulácsi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szekszárdi Járásbíróság — Ungarn)

(Sag C-361/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — forordning (EU) nr. 1215/2012 — artikel 66 — det tidsmæssige anvendelsesområde — forordning (EF) nr. 44/2001 — det materielle anvendelsesområde — det civil- og handelsretlige område — artikel 1, stk. 1, og artikel 1, stk. 2, litra a) — områder, der ikke er omfattet — formueforholdet mellem ægtefæller — artikel 54 — begæring om udstedelse af en attest, som bekræfter, at retsafgørelsen truffet af den oprindelige ret er eksigibel — retsafgørelse om en fordring, der er opstået som følge af opløsningen af et formueforhold, som fulgte af et faktisk samlivsforhold)

(2019/C 263/22)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szekszárdi Járásbíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ágnes Weil

Sagsøgt: Géza Gulácsi

Konklusion

- 1) Artikel 54 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en ret i en medlemsstat, til hvilken der er indgivet en begæring om udstedelse af en attest, som bekræfter, at en retsafgørelse truffet af den oprindelige ret er eksigibel, i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor den ret, som har truffet den afgørelse, der skal fuldbyrdes, ikke i forbindelse med vedtagelsen af denne afgørelse har taget stilling til, om denne forordning finder anvendelse, skal efterprøve, om tvisten er omfattet af nævnte forordnings anvendelsesområde.

- 2) Artikel 1, stk. 1, og artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at et søgsmål som det i hovedsagen omhandlede, hvori der er nedlagt påstand om opløsning af det formueforhold, der følger af et faktisk samlivsforhold, henhører under begrebet »det civil- og handelsretlige område« som omhandlet i nævnte stk. 1 og derfor er omfattet af denne forordnings materielle anvendelsesområde.

(¹) EUT C 311 af 3.9.2018.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. juni 2019 — IO mod Inspecteur van de rijksbelastingdienst
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof's-Hertogenbosch — Nederlandene)**

(Sag C-420/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 9 og 10 — afgiftspligtig person — »selvstændigt« uøvet økonomisk virksomhed — begreb — virksomhed som medlem af bestyrelsen i en stiftelse)

(2019/C 263/23)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof's-Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IO

Sagsøgt: Inspecteur van de rijksbelastingdienst

Konklusion

Artikel 9 og 10 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at et medlem af bestyrelsen i en stiftelse såsom sagsøgeren i hovedsagen, som — selv om der hverken består noget hierarkisk arbejdstager-arbejdsgiverforhold til denne stiftelses ledelsesorgan eller et sådant til bestyrelsen i nævnte stiftelse for så vidt angår udøvelsen af vedkommendes virksomhed som medlem af denne bestyrelse — hverken handler i eget navn, for egen regning eller under eget ansvar, men handler for samme bestyrelses regning og under dennes ansvar og heller ikke bærer nogen økonomisk risiko som følge af den virksomhed, som vedkommende udøver, idet vedkommende oppebærer et fast honorar, som hverken afhænger af dennes mødedeltagelse eller dennes effektivt udførte arbejdstimer, ikke selvstændigt udøver økonomisk virksomhed.

(¹) EUT C 319 af 10.9.2018.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 6. juni 2019 — Inge Barnett mod Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

(Sag C-503/18 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemand — alderspension — førtidig pensionering uden nedsættelse af pensionsrettigheder — vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union — artikel 9, stk. 2, i bilag VIII — almindelige gennemførelsesbestemmelser — tjenestens interesse — afgørelse vedtaget til opfyldelse af en dom afsagt af Retten for EU-Personalesager — artikel 266 TEUF — retskraft)

(2019/C 263/24)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Inge Barnett (ved avocats S. Orlandi og T. Martin)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (ved M. Pascua Mateo, A. Carvajal og L. Camarena Januzec, som befuldmægtigede, bistået af abogado M. Troncoso Ferrer og avocat F.-M. Hislaire)

Konklusion

- 1) Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg frifindes.
- 2) Inge Barnett bærer sine egne omkostninger og betaler de af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 381 af 22.10.2018.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. juni 2019 — Copebi SCA mod Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-505/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — beslutning 2009/402/EF — salgsfremmeplaner for frugt og grøntsager indført af Den Franske Republik — konstatering af, at støtten er uforenelig — påbud om tilbagesøgning — afgørelsens anvendelsesområde — økonomiske landbrugsudvalg)

(2019/C 263/25)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Copebi SCA

Sagsøgt: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Procesdeltagere: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Konklusion

Kommissionens beslutning 2009/402/EF af 28. januar 2009 om »salgsfremmeplanerne« for frugt og grøntsager indført i Frankrig skal fortolkes således, at den omfatter den støtte, som Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (Oniflhor) har udbetalt til comité économique agricole du bigarreau industrie (CEBI), og som blev tildelt producenterne af hjertekirsebær til industriel brug af de producentsammenslutninger, der er medlemmer af dette udvalg, selv om dette udvalg for det første ikke er blandt de otte økonomiske landbrugsudvalg, der er omtalt i beslutningen, og denne støtte for det andet i modsætning til den finansieringsordning, der er beskrevet i beslutningen, udelukkende blev finansieret af støtte fra Oniflhor og ikke også af frivillige bidrag fra producenterne.

(¹) EUT C 364 af 8.10.2018.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 27. maj 2019 — fuldbyrdelse af europæiske arrestordrer udstedt mod OG (sag C-508/18) og PI (sag C-82/19 PPU) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court, High Court (Irland) — Irland)

(Forenede sager C-508/18 og C-82/19 PPU) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel forelæggelse efter hasteproceduren — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager, — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — artikel 6, stk. 1 — begrebet »den udstedende judicielle myndighed« — europæisk arrestordre udstedt af en medlemsstats anklagemyndighed — retlig stilling — underordningsforhold til et organ henhørende under den udøvende magt — justitsministerens individuelle instruktionsbeføjelse — manglende garanti for uafhængighed)

(2019/C 263/26)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court, High Court (Irland)

Parter i hovedsagen

OG (sag C-508/18) og PI (sag C-82/19 PPU)

Konklusion

- 1) Sagerne C-508/18 og C-82/19 PPU forenes med henblik på dommen.
- 2) Begrebet »den udstedende judicielle myndighed« som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at det ikke omfatter en medlemsstats anklagemyndigheder, der risikerer direkte eller indirekte at blive underlagt individuel styring eller instruktion fra den udøvende magt, såsom en justitsminister, i forbindelse med vedtagelsen af en afgørelse om udstedelse af en europæisk arrestordre.

⁽¹⁾ EUT C 364 af 8.10.2018
. EUT C 122 af 1.4.2019.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 27. maj 2019 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod PF
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland)**

(Sag C-509/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — artikel 6, stk. 1 — begrebet »den udstedende judicielle myndighed« — europæisk arrestordre udstedt af en medlemsstats øverste anklager — retlig stilling — garanti for uafhængighed)

(2019/C 263/27)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

PF

Konklusion

Begrebet »den udstedende judicielle myndighed« som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at det omfatter en medlemsstats øverste anklager, der samtidig med at være strukturelt uafhængig af den dømmende magt har kompetence til at retsforfølge strafferetlige overtrædelser, og hvis retlige stilling i denne medlemsstat giver ham en garanti for uafhængighed i forhold til den udøvende magt i forbindelse med udstedelsen af en europæisk arrestordre.

⁽¹⁾ EUT C 364 af 8.10.2018.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul București (Rumænien) den 3. januar 2019 — Wilo Salmson France SAS mod Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Sag C-10/19)

(2019/C 263/28)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wilo Salmson France SAS

Sagsøgte: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Ved kendelse af 5. juni 2019 har Domstolen (Tiende afdeling) erklæret, at anmodningen om præjudiciel afgørelse åbenbart måtte afvises

Appel iværksat den 19. februar 2019 af Dovgan GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 13. december 2018 i sag T-830/16 — Monolith Frost GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-142/19 P)

(2019/C 263/29)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Dovgan GmbH (ved Rechtsanwalt C. Rohnke)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Monolith Frost GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Første Afdeling) den 13. december 2018 (T-830/16) ophæves.

— Endvidere: Frifindelse.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har som appelanbringender gjort gældende, at EU-retten er blevet tilsidesat, og at beviserne er blevet urigtigt gengivet.

1. Urigtig gengivelse af beviserne

Modsat det af Retten i præmis 55 anførte har Amtsgericht Köln ikke fastslået, at en væsentlig del af den tyske befolkning taler russisk.

Modsat det af Retten i den appellerede doms præmis 64 anførte stillede appelkammeret spørgsmålstegn ved annullationsafdelingens afgørelse, hvorefter «пломбир» [plombir] blev brugt som betegnelse for en form for flødeis i det tidligere Sovjetunionen.

2. Tilsidesættelse af artikel 85, stk. 3, i Rettens procesreglement

Retten tilsidesatte artikel 85, stk. 3, i sit procesreglement, da den med urette undlod at tage den af intervenienten fremlagte afgørelse fra Bundesgerichtshof af 6. juli 2017 i betragtning. Fremlæggelsen ved den mundtlige forhandling var begrundet hen-set til tidspunktet for afgørelsen. Endvidere var der tale om et modbevis, jf. artikel 92, stk. 7, i Rettens procesreglement.

3. Tilsidesættelse af artikel 85, stk. 1, i Rettens procesreglement

Retten tog med urette i præmis 69 stilling til sagsøgerens bilag K 16 og K 17. Sagsøgeren fremlagde disse for sent, og i henhold til artikel 85, stk. 1, i Rettens procesreglement kunne der derfor ikke tages hensyn til disse bilag.

4. Tilsidesættelse af begrundelsespligten

Den appellerede dom indeholder ikke en tilstrækkelig begrundelse for Rettens antagelse om, at en væsentlig del af borgerne i de baltiske stater kender betydningen af det russiske ord «пломбир». Særlig mangelfuld er begrundelsen i forbindelse med konstateringen af, at der er tale om et ord, som er en del af sprogets basale ordforråd, og som også forstås af personer, der ikke har russisk som modersmål.

Der mangler også i dommen (navnlig i præmis 64 og 65) en tilstrækkelig begrundelse for, at «пломбир» ikke i det tidligere Sovjetunionen var en fantasibetegnelse eller et varemærke.

Endelig gives i dommen (præmis 66) ingen begrundelse for, hvorfor den blotte henvisning til en GOST-standard giver anledning til en konklusion om, at der er tale om en almindelig betegnelse på russisk, og hvorfor denne standard skulle være kendt inden for kundekredse inden for Den Europæiske Union.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Trgovački sud u Zagrebu (Kroatien) den 28. marts 2019 —
PARKING d.o.o. mod SAWAL d.o.o.**

(Sag C-267/19)

(2019/C 263/30)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Trgovački sud u Zagrebu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PARKING d.o.o.

Sagsøgt: SAWAL d.o.o.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en bestemmelse i national ret, nærmere bestemt artikel 1 i Ovršni zakon (offentliggjort i Narodne novine nr. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 og 73/17), der bemyndiger notarer til at foretage inddrivelse af krav på grundlag af et autentisk dokument ved at udstede en fuldbyrdelsesordre, som tvangsfuldbyrdsdokument, uden udtrykkeligt samtykke fra debitor, der er en juridisk person etableret i Republikken Kroatien, i overensstemmelse med EMRK's artikel 6, stk. 1, og artikel 18 TEUF, henset til Domstolens dom i sag C-484/15 og i sag C-551/15?
- 2) Kan den fortolkning, som Domstolen gav i sine domme af 9. marts 2017, Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199), og Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), anvendes på sag Povrv-1614/2018, som der er redegjort for ovenfor, som er indbragt for den forelæggende ret, og skal, nærmere bestemt, forordning nr. 1215/2012 fortolkes således, at notarer i Kroatien, der handler inden for rammerne af de beføjelser, som er tillagt dem i henhold til national ret i tvangsfuldbyrdsprocedurer på grundlag af et »autentisk dokument«, hvor rekvisitus er en juridisk person, der er etableret i andre EU-medlemsstater, ikke er omfattet af begrebet »ret« i denne forordnings forstand?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Kroatien) den
11. april 2019 — Obala i lučice d.o.o. mod NLB Leasing d.o.o.**

(Sag C-307/19)

(2019/C 263/31)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Parter i hovedsagen

Appellant: Obala i lučice d.o.o.

Indstævnt: NLB Leasing d.o.o.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har notarer tilladelse til at forkynde dokumenter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 ⁽¹⁾ om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager, når de forkynder deres afgørelser i sager, hvori forordning nr. 1215/2012 ⁽²⁾ ikke finder anvendelse, henset til den omstændighed, at notarer, der i Kroatien handler inden for rammerne af de beføjelser, som er tillagt dem i henhold til national ret i tvangsfuldbyrdsprocedurer på grundlag af et »autentisk dokument«, ikke er omfattet af begrebet »ret« i henhold til forordning nr. 1215/2012? Med andre ord: eftersom notarer ikke er omfattet af begrebet »ret« i henhold til forordning nr. 1215/2012, kan de da anvende reglerne om forkyndelse af dokumenter, som er fastlagt i forordning (EF) nr. 1393/2007, når de handler inden for rammerne af de beføjelser, som er tillagt dem i henhold til national ret i tvangsfuldbyrdsprocedurer på grundlag af et »autentisk dokument«?
- 2) Når retten til opkrævning er fastlagt i Zakon o sigurnosti prometa na cestama (lov om færdselssikkerhed) og i reglerne om udøvelse af kommunal virksomhed, som henhører under de offentlige myndigheder, kan parkering på gaden og på offentlig vej da anses for at være omfattet af det civilretlige område som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (omarbejdning), som omhandler retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, navnlig i betragtning af den omstændighed, at når det fastslås, at et køretøj uden parkeringsbillet eller med en ugyldig parkeringsbillet befinder sig på parkeringspladsen, underkastes dette køretøj øjeblikkeligt en forpligtelse til at betale en dagsbillet, som om det havde været parkeret hele dagen, uanset den præcise varighed af brugen af parkeringspladsen, således at denne opkrævning af dagsbilletten har karakter af sanktion, idet det skal præciseres, at en sådan parkering i nogle medlemsstater anses for en overtrædelse af færdselslovgivningen?
- 3) Når retten til opkrævning er fastlagt i lov om færdselssikkerhed og i reglerne om udøvelse af kommunal virksomhed, som hører under de offentlige myndigheder, kan retterne i ovennævnte retssager om parkering på gaden og på offentlig vej da forkynde et dokument for de sagsøgte i en anden medlemsstat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager?

Såfremt det på grundlag af ovennævnte spørgsmål fastslås, at denne form for parkering er omfattet af det civilretlige område, forelægges følgende supplerede spørgsmål:

- 4) I denne sag foreligger en formodning om, at der indgås en aftale om den pågældende parkering på gaden på et sted, som er afmærket med vejskilte og/eller vejafmærkning, dvs. at det forudsættes, at parkeringen medfører, at der indgås en aftale, og hvis timesatsen for parkering ikke betales, skal der betales for en dagsbillet. Derfor ønskes det oplyst, om denne formodning om, at der indgås en aftale ved denne parkering, og om, at der gives samtykke til at betale prisen for en dagsbillet, når der ikke købes billet efter timesatsen for parkering, eller når den købte billet udløber, er i strid med de grundlæggende bestemmelser om udveksling af tjenesteydelser i artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og de øvrige bestemmelser i EU-retten.
- 5) Parkeringen i den foreliggende sag fandt sted i Zadar, og dermed er der en forbindelse mellem aftalen og de kroatiske retter, men udgør denne parkering en »tjenesteydelse« som omhandlet i artikel 7, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1215/2012, henset til den omstændighed, at begrebet tjenesteydelse indebærer, at den part, der leverer den, udfører en nærmere bestemt virksomhed, dvs. at den pågældende udfører denne virksomhed mod vederlag, og dermed ønskes det oplyst, om appellants virksomhed er tilstrækkelig til, at den kan anses for en tjenesteydelse? Hvis de kroatiske retter ikke er tillagt specielle kompetencer i henhold til artikel 7, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1215/2012, har retten ved indstævntes bopæl kompetence til at påkende sagen.
- 6) Når retten til opkrævning er fastlagt i lov om færdselssikkerhed og i reglerne om udøvelse af kommunal virksomhed, som hører under de offentlige myndigheder, og der kun opkræves betaling i løbet af et bestemt tidsrum hver dag, kan parkering på gaden og på offentlig vej da anses for leje eller forpagtning af fast ejendom i henhold til artikel 24, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1215/2012?

- 7) Hvis ovennævnte formodning om, at denne parkering medfører, at der indgås en aftale (det fjerde præjudicielle spørgsmål), ikke finder anvendelse i den foreliggende sag, kan denne form for parkering — i hvilken forbindelse retten til at opkræve betaling for parkering er fastlagt i lov om færdselssikkerhed, hvori det bestemmes, at der skal betales for en dagsbillet, hvis der ikke på forhånd betales for en billet for hver times brug af parkeringspladsen, eller hvis det tidsrum, som billetten omfatter, er udløbet — da anses for en sag om erstatning uden for kontrakt som omhandlet i artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1215/2012?
- 8) I den foreliggende sag fandt parkeringen sted inden Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union, nærmere bestemt den 30. juni 2012 kl. 13.02. Derfor ønskes det oplyst, om forordningerne om lovvalgsregler, dvs. forordning nr. 593/2008 ⁽³⁾ eller forordning nr. 864/2007 ⁽⁴⁾, finder anvendelse i den foreliggende sag i betragtning af deres tidsmæssige gyldighed.

Såfremt Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at besvare spørgsmål med hensyn til anvendelsen af den materielle ret, ønskes følgende oplyst:

- 9) Er formodningen om, at der indgås en aftale ved denne parkering, og om, at der gives samtykke til at betale prisen for en dagsbillet, når der ikke købes billet efter timesatsen for parkering, eller når den købte billet udløber, i strid med de grundlæggende bestemmelser om udveksling af tjenesteydelser i artikel 56 TEUF og de øvrige bestemmelser i EU-retten, uanset om køretøjets ejer er en fysisk eller en juridisk person? Med andre ord: for så vidt angår spørgsmålet om, hvilken materiel ret der finder anvendelse, kan bestemmelserne i artikel 4 i forordning nr. 593/2008 da finde anvendelse i den foreliggende sag (velvidende at sagsakterne ikke indeholder nogen beviser for, at parterne havde indgået en aftale om lovvalg)?

— Hvis det fastslås, at der er tale om en aftale, er der i den foreliggende sag da tale om en tjenesteydelsesaftale, og kan denne aftale om parkering nærmere bestemt anses for en tjenesteydelse som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning nr. 593/2008?

— Subsidiært: kan denne parkering anses for en aftale om leje eller forpagtning som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c), i forordning nr. 593/2008?

— Subsidiært: hvis denne parkering er omfattet af bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 593/2008, ønskes det oplyst, hvilken ydelse der i den foreliggende sag er den karakteristiske ydelse, henset til at appellanten i det væsentlige kun afmærker gadens overflade med henblik på parkeringen og opkræver betaling for parkering, mens indstævnte parkerer og betaler for parkeringen. Hvis det fastslås, at det er appellanten, der præsterer den karakteristiske ydelse, finder kroatisk ret anvendelse, men hvis indstævnte leverer den karakteristiske ydelse, finder slovensk ret anvendelse. Eftersom retten til opkrævning af betaling for parkeringen i denne sag imidlertid er reguleret af kroatisk ret, som aftalen dermed har sin nærmeste tilknytning til, kan bestemmelserne i artikel 4, stk. [3], i forordning nr. 593/2008 da alligevel finde anvendelse i den foreliggende sag?

— Hvis det fastslås, at der er tale om en forpligtelse uden for kontrakt som omhandlet i forordning nr. 864/2007, kan denne forpligtelse uden for kontrakt da anses for en skade, således at lovvalget foretages i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 864/2007?

— Subsidiært: kan denne form for parkering anses for uberettiget berigelse, således at lovvalget foretages i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 864/2007?

— Subsidiært: kan denne form for parkering anses for uanmodet forretningsførelse, således at lovvalget foretages i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, i forordning nr. 864/2007?

— Subsidiært: kan denne form for parkering anses for indstævntes ansvar på grund af culpa in contrahendo, således at lovvalget foretages i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, i forordning nr. 864/2007?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13.11.2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EUT 2007, L 324, s. 79)

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17.6.2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT 2008, L 177, s. 6).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007, af 11.7.2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen) (EUT 2007, L 199, s. 40).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 15. april 2019 — Consiliul Concurenței mod Whiteland Import Export SRL

(Sag C-308/19)

(2019/C 263/32)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i hovedsagen

Appellant: Consiliul Concurenței

Indstævnt: Whiteland Import Export SRL

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 101 TEUF fortolkes således, at medlemsstaternes retsinstanser har pligt til at fortolke de nationale bestemmelser om forældelse af konkurrencemyndighedernes beføjelse til at pålægge administrative sanktioner i henhold til artikel 25, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, og er de omhandlede artikler til hinder for, at en national bestemmelse fortolkes således, at alene den formelle indledning af undersøgelsen vedrørende en konkurrencebegrænsende praksis udgør et skridt, der afbryder forældelsen, uden at efterfølgende foranstaltninger truffet som et led i denne undersøgelse ligeledes udgør foranstaltninger, som afbryder forældelsen?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003, L 1, s. 1).

Appel iværksat den 15. april 2019 af Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 14. februar 2019 i sag T-709/18, Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos mod Kommissionen

(Sag C-309/19 P)

(2019/C 263/33)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos (ved advokater J.J. Azcárate Olano og E. Almarza Nantes)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Påstande

Den appellerede kendelse ophæves i sin helhed, og det annullationssøgsmaal, som appellant i henhold til bestemmelserne i artikel 263 TEUF har anlagt til prøvelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1214 af 29. august 2018 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (»Morcilla de Burgos« (BGB)) ⁽¹⁾, antages følgelig til realitetsbehandling, og efter behandling af sagens realitet afsiges dom, hvorved nævnte gennemførelsesforordning (EU) 2018/1214 af 29. august 2018 erklæres ugyldig, og modparten pålægges at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er — på grundlag af nedenstående retlige argumenter — støttet på, at der blev begået rettergangsfejl ved Retten, som skader appellants interesser, som følge af en retlig fejl baseret på tilsidesættelse af artikel 73, stk. 1, og tilsvarende bestemmelser i Rettens procesreglement og retspraksis om fortolkningen heraf:

- I den appellerede kendelse lægges det grundlæggende fejlagtigt til grund, at stævningen »kun [indeholdt] skannede underskrifter« af sagsøgerens repræsentanter, selv om den faktisk indeholdt kvalificerede elektroniske signaturer med kvalificerede certifikater udstedt af ACA [Autoridad de Certificación de la Abogacía (spanske advokaters certificeringsmyndighed)], der har samme retsvirkning som en håndskreven underskrift.
- De nævnte kvalificerede elektroniske signaturer er anerkendt og omfattet af eIDAS-forordningen — Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 ⁽²⁾.
- Kvalificerede elektroniske signaturer med kvalificerede certifikater fra ACA er fuldt ud i overensstemmelse med ånden i og grundlaget for artikel 73, stk. 1, i Rettens procesreglement: Som det anføres i den appellerede kendelse, »ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn at sikre ægtheden af dette processkrift og udelukke risikoen for, at det i realiteten ikke hidrører fra en person, der har bemyndigelse til at skrive under«.
- Artikel 73, stk. 1, i Rettens procesreglement er blevet ophævet ved Rettens afgørelse af 11. juli 2018, idet denne ændring trådte i kraft den 1. december 2018 (to dage efter indleveringen af stævningen), og det er et grundlæggende og universelt princip i sanktionsretten i Vestens retsordener, at den mest gunstige regel anvendes.
- Den retspraksis, der henvises til i den anfægtede kendelse med henblik på at begrunde afvisningen af appellants søgsmaal, vedrører hovedsageligt skannede underskrifter. Det konkrete tilfælde, som er omhandlet i den foreliggende sag (stævning med kvalificeret elektronisk signatur med ACA-certifikat), er imidlertid ikke blevet undersøgt af Unionens retsinstanser.
- Regler skal fortolkes i forhold til den sociale virkelighed på det tidspunkt, hvor de skal anvendes, under hensyn til særligt ånden i og formålet med dem.

⁽¹⁾ EUT 2018, L 224, s. 3.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23.7.2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT 2014, L 257, s. 73).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Trgovački sud u Zagrebu (Kroatien) den 18. april 2019 —
Interplastics s.r.o. mod Letifico d.o.o.**

(Sag C-323/19)

(2019/C 263/34)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Trgovački sud u Zagrebu

Parter i hovedsagen

Rekvirent: Interplastics s.r.o.

Rekvisitus: Letificio d.o.o.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en bestemmelse i national lovgivning, såsom artikel 1 i Ovršni zakon (lov om tvangsfuldbyrdelse) (offentliggjort i Narodne novine nr. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 og 73/17) — der tillægger notarar kompetence til at foretage tvangsinddrivelse af fordringer på grundlag af et autentisk dokument ved at udstede en fuldbyrdelsesordre i form af et tvangsfuldbyrdelsesdokument uden udtrykkeligt samtykke fra den betalingspligtige juridiske person, rekvisitus, som er hjemmehørende i Republikken Kroatien — i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i betragtning af Den Europæiske Unions Domstols domme i sagerne C-484/15 og C-551/15?
- 2) Kan den fortolkning, der er anlagt i Domstolens domme af 9. marts 2017, Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199), og Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), anvendes i ovennævnte sag nr. Povrv-752/19, og skal, nærmere bestemt, forordning nr. 1215/2012 fortolkes således, at notarar i Kroatien ikke er omfattet af begrebet »ret« i denne forordnings forstand, når de handler inden for rammerne af de beføjelser, som er tillagt dem i henhold til national ret i tvangsfuldbyrdelsesprocedurer på grundlag af et »autentisk dokument«, når rekvirenterne er juridiske personer, der er hjemmehørende i andre EU-medlemsstater?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 2. maj 2019 — D.J. mod Radiotelevizija Slovenija

(Sag C-344/19)

(2019/C 263/35)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Appellant: D.J.

Indstævnt: Radiotelevizija Slovenija

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2 i direktiv 2003/88 ⁽¹⁾ fortolkes således, at en sammenhængende tilkaldevagt — under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, hvor en arbejdstager, som arbejder på en tv-station, i det tidsrum, hvor den pågældende har fri fra arbejde (når vedkommendes fysiske tilstedeværelse på arbejdspladsen ikke er påkrævet), skal være til rådighed på tilkald og om nødvendigt vende tilbage til arbejdet inden for en time — skal anses for arbejdstid?

- 2) Har det under omstændigheder som de i den foreliggende sag omhandlede betydning for kvalificeringen af den sammenhængende tilkaldevagt, at arbejdstageren opholder sig i en bolig på det sted, hvor denne udfører sit arbejde (på en tv-station), fordi stedets geografiske træk gør det umuligt (eller vanskeligere) at tage »direkte« hjem hver dag?
- 3) Gør det nogen forskel for besvarelsen af de to forudgående spørgsmål, såfremt der er tale om en beliggenhed, hvor mulighederne for at dyrke fritidsaktiviteter i fritiden på grund af områdets geografiske træk er begrænsede, eller hvor arbejdstageren støder på vidtgående begrænsninger i forvaltningen af sin fritid og dyrkelsen af interesser (vedkommende kan ikke bo hjemme)?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT 2003 L 299, s. 9).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 2. maj 2019 —
Bundeszentralamt für Steuern mod Y-GmbH**

(Sag C-346/19)

(2019/C 263/36)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundeszentralamt für Steuern

Sagsøgt: Y-GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 8, stk. 2, litra d), i Rådets direktiv 2008/9/EF (⁽¹⁾) af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF (⁽²⁾) til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat (herefter »direktiv 2008/9/EF«), ifølge hvilken bestemmelse tilbagebetalingsanmodningen for hver tilbagebetalingsmedlemsstat og for hver faktura bl.a. skal indeholde fakturaens nummer, fortolkes således, at det også er tilstrækkeligt at angive en fakturas referencenummer, der er anført ved siden af fakturanummeret på et fakturabilag som et supplerende identifikationskriterium?
- 2) Såfremt ovenstående spørgsmål besvares benægtende: Anses en tilbagebetalingsanmodning, i hvilken der i stedet for fakturanummeret er anført en fakturas referencenummer, for formelt fuldstændig og indgivet inden for fristen som omhandlet i artikel 15, stk. 1, andet punktum, i direktiv 2008/9/EF?
- 3) Skal der ved besvarelsen af det andet spørgsmål tages hensyn til, at den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, på grund af udformningen af den elektroniske portal i etableringsstaten og tilbagebetalingsmedlemsstatens formular med rimelighed, set ud fra en fornuftig ansøgers synsvinkel, kunne antage, at det var tilstrækkeligt for en korrekt og i hvert fald formelt fuldstændig og rettidig anmodning at anføre et andet registreringsnummer end fakturanummeret for at gøre det muligt at identificere den faktura, som var genstand for anmodningen?

(¹) EUT 2008, L 44, s. 23.

(²) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Slovenien) den 8. maj 2019 — Ministrstvo za notranje zadeve mod Tax-Fin-Lex d. o. o.

(Sag C-367/19)

(2019/C 263/37)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Parter i hovedsagen

Ordregivende myndighed: Ministrstvo za notranje zadeve

Klager i sagen for klagenævnet for offentlige udbud: Tax-Fin-Lex d. o. o.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Foreligger der en »et gensidigt bebyrdende kontraktforhold« som et element i en offentlig kontrakt som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 5), i direktiv 2014/24 ⁽¹⁾, når den ordregivende myndighed ikke er forpligtet til at levere en modydelse, men den økonomiske operatør opnår et nyt marked og referencer ved at gennemføre den offentlige kontrakt?
- 2) Er det muligt eller nødvendigt at fortolke artikel 2, stk. 1, nr. 5), i direktiv 2014/24 således, at den udgør et grundlag for at afvise et bud på 0,00 EUR?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014, L 94, s. 65).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Riigikohus (Estland) den 29. maj 2019 — Maksu- ja Tolliamet mod Heavyinstall OÜ

(Sag C-420/19)

(2019/C 263/38)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Riigikohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Maksu- ja Tolliamet

Den pågældende person: Heavyinstall OÜ

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 16 i Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger ⁽¹⁾ fortolkes således, at retten i den bistandssøgte medlemsstat ved afgørelsen angående denne anmodning på grundlag af national ret (hvilket den bistandssøgte ret har mulighed for i henhold til artikel 16, første punktum) er bundet til rettens opfattelse i den bistandssøgende myndigheds etableringsstat med hensyn til behovet og muligheden for retsbevarende foranstaltninger, når retten er blevet forelagt et dokument, som indeholder denne opfattelse (artikel 16, stk. 1, andet afsnit, sidste punktum, hvorefter dette dokument hverken skal anerkendes, suppleres eller erstattes)?

⁽¹⁾ EUT 2010, L 84, s. 1.

Appel iværksat den 13. juni 2019 af Deutschen Lufthansa AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde udvidede Afdeling) den 12. april 2019 i sag T-492/15, Deutschen Lufthansa AG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-453/19 P)

(2019/C 263/39)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Deutsche Lufthansa AG (ved rechtsanwalt A. Martin-Ehlers)

De andre parter i appellsagen: Europa-Kommissionen, Land Rheinland-Pfalz og Ryanair DAC

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Det fastslås, at sagen kunne antages til realitetsbehandling, og at den er begrundet, for så vidt som appellanten har anfægtet foranstaltning nr. 12 (indbetaling til lufthavnen Frankfurt-Hahns ⁽¹⁾ kapitalreserve) med den begrundelse, at der med denne foranstaltning finansieres driftsstøtte til lufthavnen Frankfurt-Hahn.
- I øvrigt ophæves Rettens dom af 12. april 2019 i sag T-492/15.
- Der gives medhold i appellants påstand i første instans, og den tilgrundliggende afgørelse SA.21121 fra Kommissionen af 1. oktober 2014 ⁽²⁾ (med undtagelse af foranstaltning nr. 12 for så vidt som denne anvendes til at udbetale driftsstøtte til lufthavnen Frankfurt-Hahn) annulleres.

- Subsidiært hjemvises sagen til Den Europæiske Unions Ret til fornyet afgørelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har med appellen i det væsentlige gjort følgende appelanbringender gældende:

Individuel støtte, for hvilke der blev indledt en undersøgelsesprocedure

- Appellanten var allerede i henhold til dommen i COFAZ-sagen ⁽³⁾ individuelt berørt og havde dermed søgsmålskompetence. Dette skyldes, at Kommissionen ikke tog væsentlige faktiske omstændigheder og supplerende begunstigelser i betragtning, selv om appellanten havde gjort Kommissionen opmærksom på disse foranstaltninger. Kommissionen tilsidesatte dermed appellants proceduremæssige rettigheder.
- Såfremt den såkaldte Mory-retspraksis ⁽⁴⁾ måtte finde anvendelse, burde det første alternativ subsidiært have fundet anvendelse. Som følge af tilsidesættelsen af appellants proceduremæssige rettigheder kan Kommissionen ikke stilles således, at den har gennemført en forskriftsmæssig undersøgelsesprocedure. Appellanten var også i dette tilfælde individuelt berørt og havde dermed søgsmålskompetence.
- Subsidiært skal sagen også antages til realitetsbehandling, hvis det andet alternativ i den såkaldte Mory-retspraksis måtte finde anvendelse, efter hvilket alternativ appellanten skulle bevise, at selskabets markedsposition var væsentligt påvirket af støtten. I dette tilfælde finder således en omvendt bevisbyrde anvendelse, eller der gælder i det mindste en lempeligere bevisbyrde for appellanten, eftersom Kommissionen vilkårligt så bort fra faktiske omstændigheder af betydning for dens afgørelse, som den var bekendt med. Alene subsidiært skal det fastholdes, at appellanten faktisk har bevist en sådan væsentlig påvirkning. Rettens retlige bedømmelse, der er forskellig herfra, er i strid med Domstolens praksis og beror på en retligt urigtig forståelse af det relevante marked. I denne sammenhæng har Retten fordrejet og forkortet såvel appellants som Kommissionens fremstilling af de faktiske omstændigheder, ændret indholdet i den omtvistede afgørelse og tilsidesat bevisbyrdereglerne.

Støtteordninger:

- Sagen skulle efter appellants opfattelse også i forbindelse med støtteordningerne antages til realitetsbehandling på grundlag af »Montessori«-dommen ⁽⁵⁾.

Individuel støtte uden undersøgelsesprocedure:

- I forbindelse med den individuelle støtte uden undersøgelsesprocedure burde sagen i hvert fald efter det første alternativ i Morydommen være antaget til realitetsbehandling, da Kommissionen ikke havde indledt en grundig undersøgelsesprocedure.

⁽¹⁾ Lufthavnen Frankfurt-Hahn GmbH.

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2016/789 af 1.10.2014 om den af Tyskland gennemførte statsstøtte SA.21121 (C29/08) (ex NN 54/07) i forbindelse med finansieringen af Frankfurt Hahn lufthavn og de finansielle relationer mellem lufthavnen og Ryanair (EUT 2016, L 134, s. 46).

⁽³⁾ Domstolens dom af 12.7.1990, Société CdF Chimie azote et fertilisants SA og Société chimique de la Grande Paroisse (SCGP) SA mod Kommissionen (C-169/84, ECLI:EU:C:1990:301).

⁽⁴⁾ Domstolens dom af 17.9.2015, Mory SA m.fl. mod Europa-Kommissionen (C-33/14 P, ECLI:EU:C:2015:609).

⁽⁵⁾ Domstolens dom af 6.11.2018, Scuola Elementare Maria Montessori Srl m.fl. (C 622/16 P — C-624/16 P, ECLI:EU:C:2018:873).

Appel iværksat den 14. juni 2019 af ClientEarth til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 4. april 2019 i sag T-108/17, ClientEarth mod Kommissionen

(Sag C-458/19 P)

(2019/C 263/40)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: ClientEarth (ved barrister A. Jones)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Det Europæiske Kemikalieagentur

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom i sag T-108/17 ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet behandling, eller subsidiært:
- Rettens dom i sag T-108/17 ophæves og
- Appellen fremmes til realitetsbehandling og appellanten gives medhold og følgelig annulleres den omtvistede afgørelse, og under alle omstændigheder:
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af intervenienterne afholdte omkostninger, i sagen i første instans og i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første anbringende: Retlig fejl ved konstateringen af, at søgsmålet for Retten »kun kan vedrøre lovligheden af afgørelsen vedrørende ansøgningen om fornyet prøvelse og ikke den tilstrækkelige karakter eller lignende af ansøgningen om tilladelse« og at »anbringender for Retten i et søgsmål med påstand om annullation af en afgørelse om afslag på en ansøgning om fornyet prøvelse kun kan behandles for så vidt som disse anbringender allerede har været rejst af sagsøgeren i ansøgningen om fornyet prøvelse« og ved afvisningen af visse dele af sagsøgerens annullationssøgsmål på disse grundlag.

Andet anbringende: Retlig fejl ved anvendelsen af en alt for høj bevisstandard ved ikkestatslige organisationers (NGO'er) søgsmål i henhold til artikel 10 og artikel 12 i Århus-forordningen ⁽¹⁾.

Tredje anbringende: Retlig fejl ved konstateringen af, at en reducere af mængden af et nyt SVHC ⁽²⁾ fremstillet eller anvendt ved i stedet at anvende en genbrugt version af SVHC, kan udgøre en funktion i overensstemmelse med REACH-forordningen ⁽³⁾ og grundlaget for en relevant analyse af alternativer.

Fjerde anbringende: Retlig fejl ved fortolkningen af overensstemmelsesvurderingen i henhold til artikel 60, stk. 7, i REACH-forordningen som rent formel uden krav om kontrol af, om oplysninger i en ansøgning rent faktisk opfylder kravene i artikel 62 og i bilag I.

Femte anbringende: Retlig fejl ved fortolkningen af artikel 60, stk. 4, således, at det er tilladt at konkludere på balancen mellem risici og fordele uden oplysninger om risici, som opfylder kravene i bilag I.

Sjette anbringende: Retlig fejl ved konstateringen af, at »i lyset af artikel 60, stk. 2, og artikel 62, stk. 4, litra d) i forordning nr. 1907/2006 skal det konkluderes, at kun data vedrørende et stofs iboende egenskaber, som er medtaget i bilag XIV til forordning nr. 1907/2006, er relevante med henblik på den risikobedømmelse, der henvises til i første punktum i artikel 60, stk. 4«.

Syvende anbringende: Retlig fejl i forbindelse med Rettens fortolkning af forsigtighedsprincippet.

-
- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT 2006, L 264, s. 13).
- (²) Særligt problematisk stof.
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1).

Appel iværksat den 18. juni 2019 af Qualcomm, Inc. og Qualcomm Europe, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 9. april 2019 i sag T-371/17, Qualcomm og Qualcomm Europe mod Kommissionen

(Sag C-466/19 P)

(2019/C 263/41)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Qualcomm, Inc. og Qualcomm Europe, Inc. (ved advogado M. Pinto de Lemos Fermiano Rato og dikigoros M. Davilla)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Kommissionens afgørelse C(2017) 2258 final af 31. marts 2017 om en procedure efter artikel 18, stk. 3, og artikel 24, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 (¹) i sag AT.39711 — Qualcomm (Predation) (»afgørelsen«) annulleres.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse i overensstemmelse med Domstolens dom.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellants omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første anbringende: Retten undlod at behandle de argumenter, som appellanten fremførte.

Andet anbringende: Konklusionen om, at afgørelsen var tilstrækkeligt begrundet, er baseret på åbenbare retlige og faktiske fejl og en utilstrækkelig begrundelse.

Tredje anbringende: Konklusionen om, at den information, der blev anmodet om i afgørelsen, var nødvendig, er baseret på åbenbare retlige og faktiske fejl, urigtig gengivelse af beviserne, utilstrækkelig begrundelse og undladelse af at tage hensyn til alle relevante beviser.

Fjerde anbringende: Konklusionen om, at den information, der blev anmodet om i afgørelsen, var forholdsmæssig, er baseret på åbenbare retlige og faktiske fejl, urigtig gengivelse af beviserne og en utilstrækkelig begrundelse.

Femte anbringende: Retten foretog en urigtig anvendelse af de regler, der regulerer bevisbyrden vedrørende de påståede overtrædelser af artikel 102 TEUF.

Sjette anbringende: Retten drog konklusioner, der er i strid med retten til ikke at inkriminere sig selv.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003, L 1, s. 1).

RET TEN

Rettens dom af 11. juni 2019 — Frank mod Kommissionen

(Sag T-478/16) ⁽¹⁾

(Forskning og teknologisk udvikling — rammeprogrammet for forskning og innovation (2014-2020) — indkaldelser af ansøgninger og relaterede aktiviteter i forbindelse med EFR's arbejdsprogram for 2016 — ERCEA's afvisning af en støtteansøgning — administrativ klage til Kommissionen — implicit afgørelse om afvisning — delvis afvisning fra realitetsbehandling — udtrykkelig afgørelse om afvisning — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse)

(2019/C 263/42)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Regine Frank (Bonn, Tyskland) (ved advokat S. Conrad)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, L. Mantl og B. Conte, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand annullation af dels Kommissionens afgørelse af 17. juni 2016, dels af Kommissionens afgørelse af 16. september 2016 om henholdsvis implicit og udtrykkelig afvisning af den administrative klage iværksat af sagsøgeren i henhold til artikel 22, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer (EFT 2003, L 11, s. 1).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes,
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 475 af 19.12.2016.

Rettens dom af 12. juni 2019 — RV mod Kommissionen(Sag T-167/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — vedtægtens artikel 42c — placering på orlov i tjenestens interesse — automatisk pensionering — akt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — delvis afvisning — lovens anvendelsesområde — prøvelse ex officio — ordlyds-, sammenhængs- og formålsfortolkning)

(2019/C 263/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: RV (først ved advokaterne J.-N. Louis og N. de Montigny, derefter ved advokat J.-N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Berscheid og D. Martin, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (først ved J. Steele og D. Nessaf, derefter ved J. Steele og M. Rantala og endelig ved J. Steele og C. González Argüelles, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 21. december 2016 om at sende sagsøgeren på orlov i tjenestens interesse i medfør af artikel 42c i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og samtidigt automatisk på pension i medfør af denne bestemmelses stk. 5.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse af 21. december 2016, hvorved RV blev sendt på orlov i tjenestens interesse og samtidigt pensioneret automatisk, annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af RV afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 4) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 144 af 8.5.2017.

Rettens dom af 13. juni 2019 — CC mod Parlamentet(Sag T-248/17) ⁽¹⁾

(Ansvar — personalesag — ansættelse — almindelig udvælgelsesprøve EUR/A/151/98 — fejl begået af Europa-Parlamentet ved forvaltningen af reservelisten — økonomisk tab)

(2019/C 263/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CC (ved advokaterne G. Maximini og C. Hölzer)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved M. Ecker og E. Despotopoulou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om at opnå erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af forskellige fejl begået af Parlamentet i forbindelse med forvaltningen af reservelisten fra den almindelige udvælgelsesprøve EUR/A/151/98.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet tilpligtes at betale et beløb på 6 000 EUR til CC.
- 2) I øvrigt frifindes Parlamentet.
- 3) Parlamentet betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 133 af 5.5.2012 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-9/12 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 11. juni 2019 — TO mod EEA(Sag T-462/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansatte — tidsbegrænset kontrakt — opsigelse under en sygeorlov — ansættelsesvilkårenes artikel 16 — ansættelsesvilkårenes artikel 48, litra b) — vedtægtens artikel 26 — behandling af personoplysninger — ansættelsesvilkårenes artikel 84 — psykisk chikane)

(2019/C 263/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: TO (ved advokat N. Lhoëst)

Sagsøgt: Det Europæiske Miljøagentur (EEA) (ved O. Cornu, som befuldmægtiget, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (først ved D. Nessaf og J. Van Pottelberge, dernæst ved J. Van Pottelberge og J. Steele, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation, for det første, af afgørelsen af 22. september 2016, hvorved EEA's administrerende direktør op sagde sagsøgerens ansættelse som kontraktansat og, for det andet, af afgørelsen af 20. april 2017, hvorved nævnte direktør afslog sagsøgerens klage over afgørelsen af 22. september 2016, dels om erstatning for de tab, sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Afgørelsen af 22. september 2016, hvorved den administrerende direktør for Det Europæiske Miljøagentur (EEA) op sagde TO's ansættelse som kontraktansat, annulleres.
- 2) EEA betaler TO et beløb svarende til en måneds løn for varsel og til en tredjedel af hans grundløn pr. måneds tilbagelagt prøvetid, fratrukket den godtgørelse for opsigelse, som han allerede har modtaget.
- 3) EEA betaler TO et beløb på 6 000 EUR.
- 4) I øvrigt frifindes Det Europæiske Miljøagentur.
- 5) Det Europæiske Miljøagentur bærer sine egne omkostninger og betaler de af TO afholdte omkostninger.
- 6) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 347 af 16.10.2017.

Rettens dom af 12. juni 2019 — EOS Deutscher Inkasso-Dienst mod EUIPO — IOS Finance EFC (IOS FINANCE)

(Sag T-583/17) (¹)

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket IOS FINANCE — det ældre nationale figurmærke EOS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2019/C 263/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: EOS Deutscher Inkasso-Dienst GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved advokat B. Sorg)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Söder, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: IOS Finance EFC, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat J.L. Rivas Zurdo)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. juni 2017 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2262/2016-2) vedrørende en indsigelsessag mellem EOS Deutscher Inkasso-Dienst og IOS Finance EFC.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) EOS Deutscher Inkasso-Dienst GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 338 af 9.10.2017.

Rettens dom af 13. juni 2019 — Visi/one mod EUIPO — EasyFix (Informationstavler til fartøjer)

(Sag T-74/18) ⁽¹⁾

(EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en informationstavle til fartøjer — ældre EF-design — bevis for offentliggørelsen — artikel 7 i forordning (EF) nr. 6/2002 — ugyldighedsgrund — manglende individuel karakter — informeret bruger — designerens grad af frihed — andet helhedsindtryk foreligger ikke — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002)

(2019/C 263/47)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Visi/one GmbH (Remscheid, Tyskland) (ved advokaterne H. Bourree og M. Bartz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: EasyFix GmbH (Wien, Østrig)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. december 2017 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1424/2016-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem EasyFix og Visi/one.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Visi/one GmbH og EUIPO bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 112 af 26.3.2018.

Rettens dom af 13. juni 2019 — MPM-Quality mod EUIPO — Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)

(Sag T-75/18) (¹)

(EU-varemærker — fortabelsessag — EU-figurmærket MANUFACTURE PRIM 1949 — reel brug af varemærket — begrundelsespligt)

(2019/C 263/48)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: MPM-Quality v.o.s. (Frýdek-Místek, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat M. Kyjovský)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Elton Hodinářská a.s. (Nové Město nad Metují, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat T. Matoušek)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. december 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 556/2017-4) vedrørende en fortabelsessag mellem MPM-QUALITY og ELTON hodinářská.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) MPM-QUALITY v.o.s. bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.
- 3) ELTON hodinářská bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 122 af 26.3.2018.

Rettens dom af 11. juni 2019 — De Esteban Alonso mod Kommissionen(Sag T-138/18) ⁽¹⁾

(Personalesag — forhenværende tjenestemænd — OLAF's undersøgelse — »Eurostat-sagen« — overgivelse til de nationale retslige myndigheder af oplysninger vedrørende forhold, der kan forfølges strafferetligt — ingen forudgående underretning af de tjenestemænd, der potentielt er berørte — angiveligt lidte tab som følge af OLAF's og Kommissionens adfærd under sagen — økonomisk og ikke-økonomiske tab samt fysisk skade — årsagsforbindelse)

(2019/C 263/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Fernando De Esteban Alonso (Saint-Martin-de-Seignanx, Frankrig) (ved advokat C. Huglo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Striani og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om erstatning for den fysiske skade og for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen betaler et beløb på 62 000 EUR til Fernando De Esteban Alonso for det af ham lidte ikke-økonomiske tab.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Fernando De Esteban Alonso afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 4.6.2018.

Rettens dom af 12. juni 2019 — Biedermann Technologies mod EUIPO (Compliant Constructs)(Sag T-291/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Compliant Constructs — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c, i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 263/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Biedermann Technologies GmbH & Co. KG (Donaueschingen, Tyskland) (ved advokat A. Jacob)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved W. Schramek og M. Fischer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. marts 2018 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1626/2017-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet Compliant Constructs som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Biedermann Technologies GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 231 af 2.7.2018.

Rettens dom af 12. juni 2019 — Advance Magazine Publishers, Inc. mod EUIPO — Enovation Brands (VOGUE)

(Sag T-346/18) (¹)

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket VOGUE — det ældre EU-ordmærke VOGA — suspension af den administrative procedure — regel 20, stk. 7, litra c), i forordning (EF) nr. 2868/95 [nu artikel 71, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2018/625] — regel 50, stk. 1, i forordning nr. 2868/95)

(2019/C 263/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, New York, De Forenede Stater) (ved barrister T. Alkin og solicitor N. Hine)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Enovation Brands, Inc. (Aventura, Florida, De Forenede Stater) (ved advokat R. Almaraz Palmero)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. marts 2018 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 259/2017-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Enovation Brands og Advance Magazine Publishers.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 27. marts 2018 af Fjerde Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 259/2017-4) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Advance Magazine Publishers, Inc. afholdte omkostninger.
- 3) Enovation Brands, Inc. bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 268 af 30.7.2018.

Rettens dom af 13. juni 2019 — Luz Saúde mod EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ)

(Sag T-357/18) (¹)

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket HOSPITAL DA LUZ — det ældre nationale figurmærke clínica LALUZ — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 263/52)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Luz Saúde, SA (Lissabon, Portugal) (ved advokaterne G. Gentil Anastácio, P. Guerra e Andrade, M. Barros Silva og G. Moreira Rato)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, I. Ribeiro da Cunha og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Clínica La Luz, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat I. Temiño Cenicerós)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. april 2018 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2084/2017-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Clínica La Luz og Luz Saúde.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Luz Saúde, SA betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 268 af 30.7.2018.

Rettens dom af 13. juni 2019 — Innocenti SA mod EUIPO — Gemelli (Innocenti)(Sag T-392/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Innocenti — det ældre nationale figurmærke i INNOCENTI — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 263/53)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Innocenti SA (Lugano, Schweiz) (ved advokat N. Ferretti)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Filippo Gemelli (Torino, Italien) (først ved advokat C. Renna og derefter advokat F. Canu)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 19. april 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2336/2010-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Gemelli og Innocenti.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Innocenti SA bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Filippo Gemelli i forbindelse med denne sag afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 285 af 13.8.2018.

Rettens dom af 13. juni 2019 — Pielczyk mod EUIPO — Thalgo TCH (DERMÆPIL SUGAR EPIL SYSTEM)(Sag T-398/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket DERMÆPIL sugar epil system — det ældre nationale figurmærke dermépil — relativ registreringshindring — reel brug af varemærket — artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 64, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2017/1001) — risiko for forveksling — artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001] — sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i nævnte forordning [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001] — sammenligning af varerne)

(2019/C 263/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Radoslaw Pielczyk (Klijndijk, Nederlandene) (ved advokat K. Kiejar)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. O'Neill og K. Kompari, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Thalgo TCH (Roquebrune-sur-Argens, Frankrig) (ved advokat C. Bercial Arias)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. april 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 979/2017-4 og R 1070/2017-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Thalgo TCH og Radoslaw Pielczyk.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Radoslaw Pielczyk betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 285 af 13.8.2018.

Rettens dom af 6. juni 2019 — Ortlieb Sportartikel mod EUIPO (Gengivelse af en ottekantet polygon)

(Sag T-449/18) (¹)

(EU-varemærker — ansøgning om et EU-figurmærke, der gengiver en ottekantet polygon — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 263/55)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Ortlieb Sportartikel GmbH (Heilsbronn, Tyskland) (ved advokaterne A. Wulff og K. Schmidt-Hern)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. april 2018 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1634/2017-1) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet, der gengiver en ottekantet polygon som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Ortlieb Sportartikel GmbH betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 311 af 3.9.2018.

Sag anlagt den 24. juni 2019 — VK mod Rådet

(Sag T-151/18)

(2019/C 263/56)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* VK (ved advokat K. Lara)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Rådets afgørelse (FUSP) 2018/141 af 29. januar 2018 om ændring af afgørelse 2011/72/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien (EUT 2018, L 25, s. 38) og Rådets afgørelse (FUSP) 2019/135 af 28. januar 2019 om ændring af Rådets afgørelse 2011/72/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien (EUT 2019, L 25, s. 23) annulleres, for så vidt som disse afgørelser vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 31, 46 og 55 i De Forenede Nationers konvention mod korruption. Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at det fremgår af disse bestemmelser, at en midlertidig foranstaltning om indefrysning og konfiskation skal være støttet enten på en kendelse fra den anmodende stat eller på en af samme anmodende stat foretaget redegørelse for de relevante omstændigheder med en beskrivelse af, hvilke foranstaltninger der ønskes truffet. Sagsøgeren er af den opfattelse, at de restriktive foranstaltninger er blevet truffet og forlænget uden en redegørelse, endsi­ge kortfattet, for de foreholdte omstændigheder. Endvidere har Tunesien ikke anmodet om opretholdelse af de anfægtede restriktive foranstaltninger.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Rådet foretog et åbenbart urigtigt skøn, da det hverken fandt sig forpligtet til at tage hensyn til de af sagsøgeren fremlagte oplysninger og fremførte argumenter eller til at foretage yderligere kontrol ved de tunesiske myndigheder, skønt de nævnte oplysninger og argumenter kunne give anledning til legitim tvivl om troværdigheden af de fremsendte oplysninger.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Rådet gjorde sig skyldig i magtfordrejning, for så vidt som det står i ledtog med de tunesiske myndigheder, der alene har til hensigt at begrunde den uretfærdige og ulovlige udplyndring af sagsøgerens formuegoder, uden at sidstnævnte har haft mulighed for at forsvare sig eller adgang til retsmidler.

Sag anlagt den 23. maj 2019 — AMVAC Netherlands mod Kommissionen**(Sag T-317/19)**

(2019/C 263/57)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* AMVAC Netherlands BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne C. Mereu, M. Grunchard og S. Englebert)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/344 af 28. februar 2019 ⁽¹⁾ annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, den anfægtede forordning blev vedtaget i forlængelse af et åbenbart urigtigt skøn.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at den anfægtede forordning er resultatet af en procedure, hvorunder sagsøgerens ret til forsvar blev tilsidesat.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at den anfægtede forordning blev vedtaget under tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at den anfægtede forordning blev vedtaget under tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at den anfægtede forordning blev vedtaget under tilsidesættelse af forsigtighedsprincippet.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/344 af 28.2.2019 om ikke at forny godkendelsen af aktivstoffet ethoprophos, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 (EUT 2019, L 62, s. 7).

Sag anlagt den 6. juni 2019 — EU mod Kommissionen**(Sag T-338/19)**

(2019/C 263/58)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* EU (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Champetier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelse af 1. august 2018 om afslag på sagsøgerens ansøgning om anerkendelse af en erhvervs-sygdom.
- Om fornødent annullation af Kommissionens afgørelse af 5. marts 2019 om afslag på sagsøgernes klage af 5. november 2018.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om en åbenbar fejl ved fortolkningen af den rimelige karakter af den frist, inden for hvilken ansøgningen om anerkendelse af en erhvervssygdom er blevet indgivet.
2. Andet anbringende om magtmisbrug.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar og af begrundelsespligten.

Sag anlagt den 10. juni 2019 — Santini mod Parlamentet

(Sag T-345/19)

(2019/C 263/59)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Giacomo Santini (Trento, Italien) (ved advokat M. Paniz)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Meddelelsen fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Finans, som har gennemført afgørelse nr. 14/2018 fra det italienske parlaments præsidium af 12. juli 2018 og/eller afgørelse nr. 6/2018 fra det italienske senats præsidium, annulleres.
- Den nye fastsættelse og genberegningen af den af Europa-Parlamentet tildelte livrente annulleres.

- Det fastslås, at sagsøgeren har ret til at oppebære den pågældende livrente, som han har modtaget og vil modtage i henhold til den lovgivning, som var gældende inden afgørelse nr. 14/2018 fra det italienske parlaments præsidium af 12. juli 2018 og/eller afgørelse nr. 6/2018 fra det italienske senats præsidium, og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale de uretmæssigt tilbageholdte beløb forhøjet med revaluering og lovbestemte renter fra tidspunktet for tilbageholdelsen.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at gennemføre den fremtidige dom og øjeblikkeligt og fuldstændigt at genoprette den oprindelige livrente samt at betale erstatning, hvis og i det omfang der er blevet forvoldt sagsøgeren skade.
- Europa-Parlamentet tilpligtes under alle omstændigheder at betale fuldstændigt nyopgjorte udgifter og advokatsalærer, foruden moms, administrative gebyrer og faste omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren gjort gældende:

1. Første anbringende vedrørende en tilsidesættelse af Europa-Parlamentets præsidiums kompetence.

Sagsøgeren har gjort gældende, at genberegningen af den europæiske livrente er ulovlig, idet den er blevet foretaget ensidigt, med tilbagevirkende kraft og permanent virkning på grundlag af en erklæret (ikke-eksisterende) automatisk anvendelse af afgørelse nr. 14/2018 fra det italienske parlaments præsidium, i stedet for en specifik afgørelse fra Europa-Parlamentets præsidium, som alene er kompetent på dette område (artikel 25 i Europa-Parlamentets forretningsorden).

2. Andet anbringende vedrørende en tilsidesættelse af Europa-Parlamentets interne bestemmelser

Sagsøgeren har gjort gældende, at genberegningen af den europæiske livrente er ulovlig, idet den tilsidesætter artikel 1 i bilag III til Europa-Parlamentets [regulativ] om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser, som var gældende inden 2009. Når et mandat for et medlem af Europa-Parlamentet ophører, fastsættes hans sociale stilling efter de vilkår, som da gjaldt for medlemmer af det italienske parlament. Eventuelle ændringer af disse vilkår, som er blevet foretaget flere år efter, kan ikke have indvirkning med tilbagevirkende kraft på en situation, som er blevet fastsat og opgjort af Europa-Parlamentet efter de vilkår, som var gældende på tidspunktet for rettens indtræden, idet det italienske parlament ikke længere havde nogen beføjelse efter det pågældende tidspunkt.

3. Tredje anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 28 i statuten for Europa-Parlamentets medlemmer

Sagsøgeren har gjort gældende, at genberegningen af den europæiske livrente er ulovlig, idet den tilsidesætter artikel 28 i statuten for Europa-Parlamentets medlemmer samt artikel 75 og artikel 76 i gennemførelsesbestemmelserne hertil, hvori bestemmes, at løn erhvervet inden ikrafttrædelsen af den nye statut forbliver endelig erhvervet og honoreres på de dagældende vilkår. Ifølge sagsøgeren kan denne beskyttelsesklausul ikke fraviges så meget desto mindre ved en afgørelse truffet af det italienske parlaments præsidium med tilbagevirkende kraft permanent virkning, hvilket er en tilsidesættelse heraf og af disse borgeres berettigede forventning om, at livrenten og dens omfang ikke ændres *in pejus*, ydermere med tilbagevirkende kraft og som følge af anvendelsen af en anden beregningsmetode, som efterfølgende er blevet vilkårligt indført.

4. Fjerde anbringende vedrørende den repressive karakter af nedsættelsesforanstaltningen og tilsidesættelsen af legalitetsprincippet, princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft og princippet om ikkeforskelsbehandling

Sagsøgeren har gjort gældende, at genberegningen af livrenten er ulovlig, idet den er repressiv og diskriminerende over for en enkelt kategori af borgere (dvs. italienske parlamentsmedlemmer) og udgør en intervention, som er ren symbolsk med politisk værdi og uden et objektiv formål om besparelse; idet genberegningen af livrenten er blevet foretaget efterfølgende på forskellig vis, og hvis permanente virkninger indebærer en ubegrundet forskelsbehandling i forhold til tidligere medlemmer af Europa-Parlamentet fra andre medlemsstater, medlemmer af Europa-Parlamentet valgt efter 2009 og alle andre borgere i al almindelighed, som ikke udsættes for en sådan nedsættelse.

5. Femte anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 1 i tillægsprotokol nr. 1 til den europæiske menneskerettighedskonvention

Ifølge sagsøgeren er livrenten en økonomisk ydelse, som udgør en del af den personlige ejendom for de parlamentsmedlemmer, som modtager den eller har opfyldt betingelser for at modtage den i fremtiden. Den pludselige nedsættelse, som følge af en genberegning af tildelingen foretaget med tilbagevirkende kraft efter forskellige opgørelseskriterier, som det italienske parlament har fastsat ensidigt og vilkårligt, svarer i realiteten til en beskatning af parlamentsmedlemmernes personlige ejendom, der som sådan alene kan fastsættes ved lov, og som endvidere skal begrundes i en særlig offentlig interesse, som hverken er blevet påberåbt eller foreligger, idet denne nyfastsættelse af livrenten ikke bevirker nogen konkret besparelse.

6. Sjette anbringende vedrørende en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den [berettigede] forventning, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af velerhvervede rettigheder

Sagsøgeren har gjort gældende, at [genberegningen af livrenten] er ulovlig som følge af en åbenbar tilsidesættelse af principperne om retsforskrifters og retsforholds sikkerhed, beskyttelse af den berettigede forventning og beskyttelsen af velerhvervede rettigheder. Ifølge sagsøgeren har genberegningen af livrenten tilbagevirkende kraft, idet der indføres en anden metode til fastsættelsen af livrenten med en tilsvarende, endelig og permanent nedsættelse til følge (i den foreliggende sag 50 % mindre), selv om modtageren har erhvervet denne ret længe før vedtagelsen af nævnte afgørelse. Modtagernes naturlige og berettigede forventning om, at livrenten er reel og bestandig, skuffes væsentligt, idet der ikke gives nogen begrundelse, som kan berettigge en sådan radikal og permanent indvirkning på de retsstillinger, som allerede er blevet gennemført og afsluttet for længe siden.

7. Syvende anbringende om en tilsidesættelse af rimelighedsprincippet, ligebehandlingsprincippet, princippet om ikke-diskrimination og solidaritetsprincippet

Sagsøgeren har gjort gældende, at interventionen er ulovlig, idet den er blevet vedtaget uden at angive begrundelse og formål, overskrider grænserne for undtagelser og samtykke, og ender med at være i åbenbar strid med det grundlæggende ligebehandlingsprincip og rimelighedsprincippet.

8. Ottende anbringende om en tilsidesættelse af rimelighedsprincippet, ligebehandlingsprincippet, princippet om ikke-diskrimination og solidaritetsprincippet.

Sagsøgeren har gjort gældende, at den pågældende intervention er ulovlig, idet den er i strid med rimelighedsprincippet, proportionalitetsprincippet, solidaritetsprincippet og ligebehandlingsprincippet, 1) da den med tilbagevirkende kraft pålægger borgere, som har fået tildelt livrente længe inden afgørelse nr. 14/2018 fra det italienske parlaments præsidium, endda længe inden beskatningsordningen ved den såkaldte Dini-reform trådte i kraft (1996); 2) idet den ændrer den juridiske status af de skatter, som opkræves af tidligere parlamentsmedlemmer, uden i øvrigt at nævne de direkte skatter, som det italienske parlament tilbageholder som kildeskat; 3) idet den pålægger anvendelse af en beskatningsordning med tilbagevirkende kraft, som dog hverken efter sine bestemmelser eller formål har noget med beskatning at gøre; 4) idet den foretager en irrationel og forkert anvendelse af ændringskoefficienterne og de sandsynlighedsbaserede beregningskriterier, som vedrører den kendte fortid og ikke fremtiden; 5) idet den afslører den klare vilje til at ensrette behandlingen af livrenter og behandlingen af offentlig ansattes sociale sikring, når der i realiteten er tale om godtgørelser med forskellig karakter.

Sag anlagt den 10. juni 2019 — Ceravolo mod Parlamentet

(Sag T-346/19)

(2019/C 263/60)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Domenico Ceravolo (Noventa Padovana, Italien) (ved advokat M. Paniz)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Efter at det fastslås — som følge af tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, princippet om beskyttelse af velerhvervede rettigheder, rimelighedsprincippet og proportionalitetsprincippet samt EMRK's artikel 6 og 14, artikel 1 i protokol nr. 1 til EMRK og artikel 27 og 28 i statuten for Europa-Parlamentets medlemmer — annulleres meddelelsen fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Finans, hvorved afgørelse nr. 14/2018 fra det italienske parlaments præsidium af 12. juli 2018 og/eller afgørelse nr. 6/2018 fra det italienske senats præsidium blev gennemført, og den af Europa-Parlamentet foretagne nye ansættelse og beregning af livrenten annulleres.
- Det fastslås, at sagsøgeren har ret til at oppebære den pågældende livrente, som han har modtaget og vil modtage i henhold til den lovgivning, som var gældende inden afgørelse nr. 14/2018 fra det italienske parlaments præsidium af 12. juli 2018 og/eller afgørelse nr. 6/2018 fra det italienske senats præsidium, og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale de uretmæssigt tilbageholdte beløb forhøjet med revaluering og lovbestemte renter fra tidspunktet for tilbageholdelsen, og Europa-Parlamentet tilpligtes at efterkomme den dom, der afsiges og genoptage betalingen af den oprindelige livrente straks og fuldstændigt og erstatte alle eventuelle skader, når og såfremt de måtte opstå.
- Europa-Parlamentet tilpligtes under alle omstændigheder at betale fuldstændigt nyopgjorte udgifter og advokatsalærer, foruden moms, administrative gebyrer og et fast beløb.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentlige argumenter er i det væsentlige de samme som i sag T-345/19, Santini mod Parlamentet.

Sag anlagt den 10. juni 2019 — Falqui mod Europa-Parlamentet

(Sag T-347/19)

(2019/C 263/61)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Enrico Falqui (Firenze, Italien) (ved advokaterne F. Sorrentino og A. Sandulli)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

Den anfægtede meddelelse annulleres, og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgeren de med urette tilbageholdte beløb under den verserende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er anlagt til prøvelse af meddelelse nr. D (2019) 14406 af 11. april 2019 fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Finanser vedrørende fastsættelsen af den pension, som sagsøgeren er berettiget til som tidligere medlem af Europa-Parlamentet.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af Europa-Parlamentets Præsidiiums afgørelse af 19. maj og 9. juli 2008 om »gennemførelsesbestemmelser til statuttten for Europa-Parlamentets medlemmer« (EUT C 159, af 13.7.2009, s. 1).
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at eftersom de alderspensionsrettigheder, som er erhvervet inden datoen for statuttens ikrafttræden, i henhold til artikel 75, stk. 2, i Europa-Parlamentets Præsidiiums afgørelse af 19. maj og 9. juli 2008 vedrørende »gennemførelsesbestemmelser til statuttten for Europa-Parlamentets medlemmer »består uændret«, skal den tidligere henvisning til den nationale lovgivning, som er fastsat i det nævnte omkostningsregulativ, anses for at være en materiel henvisning (eller krydshenvisning) (til den lovgivning, der var gældende på daværende tidspunkt), for så vidt som de pensionsrettigheder, der er erhvervet af de tidligere europaparlamentsmedlemmer inden statuttens ikrafttrædelse, ikke kan ændres i henhold til senere lovgivninger.
2. Andet anbringende om, at Europa-Parlamentet ikke kan anvende en ugyldig national lovgivning.
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at den lovgivning der blev indført ved afgørelse nr. 14/2018 fra Ufficio di presidenza della Camera dei deputati italiana (præsidiat for det italienske deputeretkammer), i forhold til selve den italienske retsorden er ugyldig
 - Camera har nemlig besluttet at foretage en fornyet beregning af den livsvarige pension, som de tidligere medlemmer af Europa-Parlamentet er berettiget til, ved ligeledes at anvende det såkaldte bidragsbetalingssystem på den del af pensionen, der blev erhvervet i perioder inden 2012, som tildeles alle offentligt og privat ansatte ved et proratasystem, endog for perioder inden 1996, med hensyn til hvilke pensionen for alle offentligt og private ansatte tildeles i henhold til et retributivsystem. Med henblik på at anvende bidragsbetalingssystemet med tilbagevirkende kraft også med hensyn til de perioder, hvor dette ikke eksisterede i Italien, vedtog det et fordrejet og irrationelt beregningssystem, der ikke var aktuarmæssigt baseret.
 - Den omhandlede reform er ligeledes ulovlig for så vidt som området for livsvarig pension, i det mindste vedrørende de grundlæggende aspekter, skal reguleres ved lov og ikke ved bekendtgørelse (forfatningens artikel 69).
 - Endvidere tilsidesætter reformen den berettigede forventning hos de tidligere parlamentsmedlemmer til en forudsigelig pensionsmæssig behandling, hvilket er i strid med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, som også i den italienske retsorden udgør et almindeligt princip.
3. Tredje anbringende vedrørende Europa-Parlamentets ulovlige anvendelse af en national lovgivning i strid med grundlæggende principper i EU's retsorden og først og fremmest med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Tilsidesættelse af princippet om EU-retten forrang.
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at reformen af den livsvarige pension til italienske tidligere parlamentsmedlemmer foretog en fornyet beregning af sidstnævnte ex post på en fuldstændig uforudsigelig måde, uden nogen indfasning eller passende beskyttelsesklausuler, således at den udgør en alvorlig overtrædelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, der hører til de grundlæggende principper i EU-retsordenen.
 - Den pågældende reform kunne af denne grund ikke gennemføres af Europa-Parlamentet: i henhold til de generelle principper, der reguler forholdene mellem retsordener, overskrider overførsel af en retsordens regler til en anden retsorden, efter en henvisning (hvad enten den er mobil eller materiel), nemlig en præcis grænse: henvisningen kan ikke ske, når reglen i oprindelsesretsordenen er i strid med grundlæggende principper i den retsorden, hvortil den ønskes overført. Endvidere gælder, som følge af, at EU-retten har forrang — hvilket er et grundlæggende EU-retligt princip — at såfremt en national lovgivning er i strid med en EU-retlig bestemmelse, skal denne sidstnævnte ikke anvendes, for at sikre en ensartet EU-retlig beskyttelse af borgerne på hele EU's område.

Sag anlagt den 10. juni 2019 — Poggiolini mod Parlamentet**(Sag T-348/19)**

(2019/C 263/62)

*Processprog: italiensk***Parter***Sagsøger:* Danilo Poggiolini (Rom, Italien) (ved advokaterne F. Sorrentino og A. Sandulli)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Sagsøgerens påstande**

Den anfægtede meddelelse annulleres, og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgeren de under sagen med urette tilbageholdte beløb.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er anlagt til prøvelse af meddelelse nr. D (2019) 14435 af 11. april 2019 fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Finans vedrørende en fornyet beregning af den pension, som sagsøgeren er berettiget til som tidligere medlem af Europa-Parlamentet.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er i det væsentlige de samme som i sag T-347/19, Falqui mod Parlamentet.

Sag anlagt den 6. juni 2019 — Cypern mod EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)**(Sag T-351/19)**

(2019/C 263/63)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Republikken Cypern (ved S. Malynicz, QC, Barrister S. Baran og Solicitor V. Marsland,)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandrea Imathias, Grækenland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Filotas Bellas & Yios AE

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 — registreringsansøgning nr. 12 172 276

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. april 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2297/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 14. juni 2019 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-357/17)

(2019/C 263/64)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato P. Gentili og G. Palmieri, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2019) 2652 final af 3. april 2019, meddelt den 4. april 2019, om godkendelse af »Stort nationalt projekt ultrabredbånd — Hvide områder« om støtteberettigede omkostninger for i alt 941 022 670 EUR annulleres, for så vidt som den udelukker støttemodtagerens momsomkostninger fra EFRU's bidrag, og det fastslås, at sådanne omkostninger tværtimod er omfattet af støtten.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 69, stk. 3, litra c), i forordning nr. 1303/2013 ⁽¹⁾, fordi ingen af de tre betingelser for at udelukke momsomkostninger er opfyldt i et tilfælde med mulighed for momsrefusion i henhold til national momslovgivning.
2. Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af reglerne om momspligtige personer (artikel 9 og 13 i direktiv 2006/112/EF ⁽²⁾) og om den momspålæggende myndighed (dette direktivs artikel 206 og 250) samt af overholdelsen af de nationale forfatninger og af medlemsstaternes grundlæggende struktur (artikel 4, stk. 2, TEU); og af artikel 69, stk. 3 litra c), i forordning nr. 1303/2013. Det gøres i denne forbindelse gældende, at det ikke lovligt kan antages, at der kan opnås refusion for moms, der er betalt inden ministeriet for økonomisk udvikling (MiSE) som modtager af støtten fra EFRU, fordi et andet ministerium (finansministeriet) har opkrævet disse beløb som indtægter fra skatter og afgifter.
3. Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 9, 11, 13 og 28 i direktiv 2006/112/EF. Det er sagsøgerens opfattelse, at den omstændighed, at Infratel er et in house-selskab under MiSE, ikke udelukker, at overdragelsen af varer og tjenesteydelser fra den ene til den anden faktureres med moms.
4. Det fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 61 stk. 8, og af artikel 69, stk. 3, litra c), i forordning 1303/2013. Sagsøgeren har gjort gældende, at det pågældende projekt var medfinansieret af EFRU som statsstøtte. Projektet kan således ikke anses for at skabe indtægter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17.12.2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT 2013, L 347, s. 320).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Sag anlagt den 14. juni 2019 — Daimler mod Kommissionen

(Sag T-359/19)

(2019/C 263/65)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Daimler AG (Stuttgart, Tyskland) (ved advokaterne N. Wimmer, C. Arhold og G. Ollinger)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens anfægtede afgørelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 5, andet afsnit, af 3. april 2019 — C(2019) 2359 — (herefter »den anfægtede afgørelse«) annulleres for så vidt som artikel 1, stk. 1, sammenholdt med bilag I, tabel 1 og tabel 2, angiver gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i tabellernes spalte D og CO₂-besparelser fra miljøinnovationer i tabellernes spalte I.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 12, stk. 1, andet afsnit, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011 ⁽²⁾, sammenholdt med artikel 1, stk. 3, i gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/158 ⁽³⁾

I forbindelse med det første anbringende gøres det gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 12, stk. 1, andet afsnit, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011, sammenholdt med artikel 1, stk. 3, i gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/158, da den i forbindelse med ad hoc-prøvningen af CO₂-besparelserne afveg fra den tilladte prøvningsmetodologi derved, at den anvendte en fejlagtig Willans-faktor.

2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 12, stk. 1, andet afsnit, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011, sammenholdt med artikel 1, stk. 3, i gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/158, og med artikel 6, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011

I forbindelse med det andet anbringende gøres det gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 12, stk. 1, andet afsnit, i gennemførelsesforordning (EU) 725/2011, sammenholdt med artikel 1, stk. 3, i gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/158, og med artikel 6, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011, idet den inden for rammerne af den prøvningsmetode, den anvendte til ad-hoc-prøvningen, ikke foretog den krævede specifikke forbehandling.

3. Tredje anbringende: Tilsidesættelse af artikel 12, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011

I forbindelse med det tredje anbringende gøres det gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 12, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011, idet den anordnede, at der ikke skulle tages hensyn til miljøinnovationen for det forudgående år 2017, selv om bestemmelsen udtrykkeligt kun tillader, at der kan træffes afgørelse om ikke at tage hensyn til disse for det følgende år.

4. Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af retten til at blive hørt

I forbindelse med det fjerde anbringende gøres det gældende, at sagsøgerens ret til at blive hørt i overensstemmelse med kravene i det almindelige princip om overholdelse af retten til forsvar og kravene i henhold til artikel 41, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er blevet tilsidesat.

5. Femte anbringende: Tilsidesættelse af begrundelsespligten

I forbindelse med det femte anbringende gøres det gældende, at afgørelsen ikke er begrundet i overensstemmelse med artikel 296, stk. 2, TEUF, og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Kommissionen henviste i den anfægtede afgørelse kun abstrakt til fravigelser i testmetoden, men udtalte sig ikke om spørgsmål, der var afgørende for afgørelsen, om og hvorvidt prøvningsmetoden krævede en specifik forbehandling, og om Kommissionen tillod en sådan prøvningsmetode i gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/158.

-
- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 af 23.4.2009 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til at nedbringe CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 1).
- (²) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011 af 25.7.2011 om indførelse af en procedure for godkendelse og certificering af innovative teknologier til nedbringelse af CO₂-emissionerne fra personbiler i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 (EUT L 194 af 26.7.2011, s. 19).
- (³) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/158 af 30. januar 2015 om godkendelse af to højeffektive generatorer fra Robert Bosch GmbH som innovative teknologier til nedbringelse af CO₂-emissioner fra personbiler i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 (EUT L 26 af 31.1.2015, s. 31).

Sag anlagt den 14. juni 2019 — Jalkh mod Parlamentet

(Sag T-360/19)

(2019/C 263/66)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Frankrig) (ved advokat F. Wagner)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. april 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) for så vidt angår samarbejdet med den europæiske anklagemyndighed og effektiviteten af OLAF's undersøgelser (COM(2018)0338 — C8-0214/2018 — 2018J0170(COD)).
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 7 og artikel 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, for så vidt som den anfægtede beslutning gør det muligt for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) at få aktindsigt i personlige oplysninger, hvilket er i strid med retten til respekt for privatlivet og retten til beskyttelse af personoplysninger.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 8 og artikel 9 i protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, for så vidt som den anfægtede beslutning gør det muligt for OLAF at omgå parlamentsmedlemmernes parlamentariske immunitet.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 5 i Europa-Parlamentets forretningsorden og af artikel 4 i statuten for Europa-Parlamentets medlemmer. Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede beslutning gør det muligt for OLAF dels at omgå parlamentsmedlemmernes parlamentariske immunitet, dels at få aktindsigt i dokumenter, som ikke er Europa-Parlamentets dokumenter.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 6 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, for så vidt som den anfægtede beslutning tilsidesætter parlamentsmedlemmernes ret til forsvar.

Sag anlagt den 16. juni 2019 — CF mod Parlamentet

(Sag T-361/19)

(2019/C 263/67)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CF (ved advokat A. Daoût)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annulation af de anfægtede afgørelser.
- Sagsøgte tilpligtes at erstatte det økonomiske og ikke-økonomiske tab, der er forvoldt ved de anfægtede afgørelser, dvs. tildele sagsøgeren et foreløbigt beløb på 50 000 EUR.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet om annulation af de to afgørelser truffet af Europa-Parlamentets formand den 16. april 2019, hvori det anføres, at sagsøgeren er skyldig i psykisk chikane over for hans tidligere akkrediterede parlamentariske assistent og hvorefter sagsøgeren pålægges sanktionen i rettesættelse, har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af den retlige definition af chikane således som indeholdt i artikel 12a i vedtægten for tjenstemænd i Den europæiske Union, med den begrundelse, at Parlamentets formand ikke har taget hensyn til de elementer, som udgør begrebet psykisk chikane, og som er fastsat i loven og i retspraksis.
2. Andet anbringende om manglende begrundelse af den anfægtede retsakt. Sagsøgeren har gjort gældende, at Parlamentets formand har begrundet sin første afgørelse ved at basere sig på den mangelfulde rapport fra det rådgivende udvalg og at hans anden afgørelse ikke opfylder de kriterier, der er fastsat i artikel 166 i Europa-Parlamentets forretningsorden.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af retten til en god forvaltning og af retten til forsvar. Ifølge sagsøgeren har administrationen tilsidesat sin omsorgspligt, princippet om en rimelig frist, reglerne om, at undersøgelsen er fortrolig, retten til forsvar, uskyldsformodningen og retten til aktindsigt i disciplinærsagen.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og af princippet om, at regler vedrørende tvangsmidler ikke må have tilbagevirkende kraft, for så vidt som Parlamentets formand og det rådgivende udvalg anvendte en lovgivning vedrørende tvangsmidler på forhold, der lå forud for vedtagelsen heraf.

Sagsøgeren har desuden nedlagt påstand om erstatning af hans økonomiske og ikke-økonomiske tab. Han har gjort gældende, at den måde, hvorpå undersøgelsen er blevet gennemført, har haft den konsekvens, at hans omdømme har lidt skade og at han har mistet muligheden for at stille op til valget til Europa-Parlamentet.

Sag anlagt den 12. juni 2019 — Det Forenede Kongerige mod Kommissionen

(Sag T-363/19)

(2019/C 263/68)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved S. Brandon, som befuldmægtiget, P. Baker, QC, og barrister T. Johnston)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2019) 2526 af 2. april 2019 om statsstøtte SA.44896, der er gennemført af Det Forenede Kongerige vedrørende CFC Group Financing Exemption, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om et åbenbart urigtigt skøn: Fastlæggelse af et urigtigt referencesystem
 - Sagsøgeren har anført, at Kommissionen begik en fejl, da den fastslog, at reglerne om kontrollerede udenlandske selskaber udgør en passende ramme for undersøgelsen af foreneligheden med det indre marked (107. betragtning til den anfægtede afgørelse).
 - Det Forenede Kongerige anvender hovedsageligt et territorielt selskabsskattesystem: I almindelighed er alene overskud, der hidrører fra Det Forenede Kongerige, skattepligtigt. Det relevante udgangspunkt er derfor, at der ikke foreligger skattepligt af overskud fra oversøiske datterselskaber. Lovgivningen om kontrollerede udenlandske selskaber fraviger dette udgangspunkt og fastsætter en række særlige omstændigheder, hvor der eventuelt skal betales en afgift for et kontrolleret udenlandsk selskab. Det passende referencesystem er derfor selskabsbeskatningssystemet som helhed. Sagsøgeren har anført, at Kommissionen begik en fejl, da den valgte en kunstigt snæver referenceramme.

2. Andet anbringende om, at de undtagelser, der er indeholdt i kapitel 9 i Skatteloven (Internationale og andre bestemmelser) af 2010, ikke er fravigelser

— Formålet med reglerne om kontrollerede udenlandske selskaber er kun at pålægge afgift for kontrollerede udenlandske selskaber for konstruktioner, der indebærer en høj risiko for misbrug/kunstig omledning. Det Forenede Kongerige valgte en lovgivningsteknik, hvorved det: (i) startede med en bred og inkluderende definition af et kontrolleret udenlandsk selskab, og (ii) udelukkede langt størstedelen af overskud, der hidrørte fra kontrollerede udenlandske selskaber med henblik på alene at identificere den snævre kategori af overskud, der indebærer en risiko for misbrug/kunstig omledning. Kapitel 5 og 9 i Skatteloven (Internationale og andre bestemmelser) af 2010 fungerer sammen for at identificere de konstruktioner, der indebærer en høj risiko for misbrug/kunstig omledning.

— Det gøres endvidere gældende, at Kommissionen begik en åbenbar fejl, da den fastslog, at de i kapitel 9 nævnte undtagelser er en fravigelse, fordi nævnte institution fokuserede på den anvendte lovgivningsteknik, og ikke de formål, der ligger til grund for foranstaltningen.

— Det er ligeledes sagsøgerens opfattelse, at Kommissionen med urette fastslog, at der ikke var nogen relevant sondring mellem låneforhold, der giver anledning til krav, og låneforhold, der ikke giver anledning til krav. Det Forenede Kongeriges regering har de bedste forudsætninger for at vurdere, hvilke konstruktioner der indebærer en høj risiko for misbrug/kunstig omledning. Det gøres gældende, at Kommissionen:

- a. begik en retlig fejl, da den ikke indrømmede det Forenede Kongeriges regering en passende skønsmåling, da den vurderede dette spørgsmål, og
- b. anlagde et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med den omhandlede konstruktion.

3. Tredje anbringende om, at der foreligger et åbenbart urigtigt skøn vedrørende selektiviteten.

— Kommissionen begik en fejl, da den fastslog, at Det Forenede Kongerige alene burde have anvendt kriteriet om nøglepersonfunktioner i modsætning til den nævnte samfunktion mellem kapitel 5 og 9. Kommissionen afviste også med urette bedømmelsen om, at en tilgang, der alene var baseret på kriteriet om nøglepersonfunktioner, var ligeså kompliceret at administrere som en tilgang, der var baseret på kapitalinvestering fra Det Forenede Kongerige.

— Sagsøgeren har yderligere anført, at Kommissionen ligeledes begik en fejl, da den afviste Det Forenede Kongeriges standpunkt om, at de i kapitel 9 nævnte undtagelser var et passende, forholdsmæssig og administrativt praktisk svar på Store Afdelings dom i sagen Cadbury Schweppes plc og Cadbury Schweppes Overseas Ltd mod Commissioners of Inland Revenue (C-196/04, EU:C:2006:544).

4. Fjerde anbringende om, at handelen inden for EU ikke er påvirket

— Sagsøgeren har endelig anført, at Kommissionen begik en fejl, da den fastslog, at de i kapitel 9 nævnte undtagelser tildelte et selskab en »fordel«, således at handelen inden for EU er påvirket. Efter sagsøgerens opfattelse fastsætter de snarere en mekanisme, hvorved afgift for kontrollerede udenlandske selskaber pålægges selskaber, der er hjemmehørende i Det Forenede Kongerige, i et begrænset antal tilfælde. På det relevante tidspunkt (2013) fandtes der ingen EU-dækkende forpligtelse til at opkræve skatter på overskud fra kontrollerede udenlandske selskaber, og Kommissionen har ikke påvist, at de i kapitel 9 nævnte undtagelser medfører nogen fordel, når de sammenlignes med de forpligtelser, der pålægges i andre medlemsstater, således at handelen inden for EU er påvirket.

Sag anlagt den 17. juni 2019 — Moretti mod Parlamentet**(Sag T-364/19)**

(2019/C 263/69)

*Processprog: italiensk***Parter***Sagsøger:* Luigi Moretti (Nembro, Italien) (ved advokat M. Paniz)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Sagsøgerens påstande**

- Meddelelsen fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Finans, som har gennemført afgørelse nr. 14/2018 fra det italienske parlaments præsidium af 12. juli 2018 og/eller afgørelse nr. 6/2018 fra det italienske senats præsidium, annulleres.
- Den nye fastsættelse og genberegningen af den af Europa-Parlamentet tildelte livrente annulleres.
- Det fastslås, at sagsøgeren har ret til at opretholde den pågældende livrente, som han har modtaget og vil modtage i henhold til den lovgivning, som var gældende inden afgørelse nr. 14/2018 fra det italienske parlaments præsidium af 12. juli 2018 og/eller afgørelse nr. 6/2018 fra det italienske senats præsidium, og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale de uretmæssigt tilbageholdte beløb forhøjet med revaluering og lovbestemte renter fra tidspunktet for tilbageholdelsen.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at gennemføre den fremtidige dom og øjeblikkeligt og fuldstændigt at genoprette den oprindelige livrente samt at betale erstatning, hvis og i det omfang der er blevet forvoldt sagsøgeren skade.
- Europa-Parlamentet tilpligtes under alle omstændigheder at betale fuldstændigt nyopgjorte udgifter og advokatsalærer, foruden moms, administrative gebyrer og et fast beløb.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er i det væsentlige de samme som i sag T-345/19, Santini mod Parlamentet.

Sag anlagt den 7. juni 2019 — Capraro mod Parlamentet**(Sag T-365/19)**

(2019/C 263/70)

*Processprog: italiensk***Parter***Sagsøger:* Patrizia Capraro (Rom, Italien) (ved advokat M. Paniz)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Sagsøgerens påstande**

- Meddelsen fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Finans, som har gennemført afgørelse nr. 14/2018 det italienske parlaments præsidium af 12. juli 2018 og/eller afgørelse nr. 6/2018 fra det italienske senats præsidium, annulleres.
- Den nye fastsættelse og genberegningen af den af Europa-Parlamentet tildelte livrente annulleres.
- Det fastslås, at sagsøgeren har ret til at oppebære den pågældende livrente, som han har modtaget og vil modtage i henhold til den lovgivning, som var gældende inden afgørelse nr. 14/2018 fra det italienske parlaments præsidium af 12. juli 2018 og/eller afgørelse nr. 6/2018 fra det italienske senats præsidium, og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale de uretmæssigt tilbageholdte beløb forhøjet med revaluering og lovbestemte renter fra tidspunktet for tilbageholdelsen.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at gennemføre den fremtidige dom og øjeblikkeligt og fuldstændigt at genoprette den oprindelige livrente samt at betale erstatning, hvis og i det omfang der er blevet forvoldt sagsøgeren skade.
- Europa-Parlamentet tilpligtes under alle omstændigheder at betale fuldstændigt nyopgjorte udgifter og advokatsalærer, foruden moms, administrative gebyrer og faste omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er i det væsentligste de samme som i sag T-345/19, Santini mod Parlamentet.

Sag anlagt den 18. juli 2019 — Sboarina mod Parlamentet**(Sag T-366/19)**

(2019/C 263/71)

*Processprog: italiensk***Parter***Sagsøger:* Gabriele Sboarina (Verona, Italien) (ved advokat M. Paniz)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Sagsøgerens påstande**

- Meddelelsen fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Finans, som har gennemført afgørelse nr. 14/2018 fra det italienske parlaments præsidium af 12. juli 2018 og/eller afgørelse nr. 6/2018 fra det italienske senats præsidium, annulleres.
- Den nye fastsættelse og genberegningen af den af Europa-Parlamentet tildelte livrente annulleres.
- Det fastslås, at sagsøgeren har ret til at oppebære den pågældende livrente, som han har modtaget og vil modtage i henhold til den lovgivning, som var gældende inden afgørelse nr. 14/2018 fra det italienske parlaments præsidium af 12. juli 2018 og/eller afgørelse nr. 6/2018 fra det italienske senats præsidium, og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale de uretmæssigt tilbageholdte beløb forhøjet med revaluering og lovbestemte renter fra tidspunktet for tilbageholdelsen.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at gennemføre den fremtidige dom og øjeblikkeligt og fuldstændigt at genoprette den oprindelige livrente samt at betale erstatning, hvis og i det omfang der er blevet forvoldt sagsøgeren skade.
- Europa-Parlamentet tilpligtes under alle omstændigheder at betale fuldstændigt nyopgjorte udgifter og advokatsalærer, foruden moms, administrative gebyrer og faste omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er i det væsentligste de samme som i sag T-345/19, Santini mod Parlamentet.

Sag anlagt den 19. juni 2019 — Spanien mod Kommissionen**(Sag T-370/19)**

(2019/C 263/72)

Processprog: spansk

Parter*Sagsøger:* Kongeriget Spanien (ved M. García-Valdecasas Dorrego, som befuldmægtiget)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Europa-Kommissionens afgørelse af 18. marts 2019 annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende søgsmål er rettet mod Kommissionens afgørelse af 18. marts 2019 om Kosovos nationale tilsynsmyndigheds deltagelse i Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation ⁽¹⁾.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 35 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1971 af 11. december 2018 om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og Agenturet for Støtte til BEREC (BEREC-kontoret), om ændring af forordning (EU) 2015/2120 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1211/2009 ⁽²⁾, for så vidt som denne artikel alene tillader, at repræsentantskabet, arbejdsgrupperne og bestyrelsen er åbne over for deltagelse af tilsynsmyndigheder fra tredjelande.
2. Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 35 i forordning (EU) 2018/1971, for så vidt som der ikke foreligger nogen ordning for Kosovos tilsynsmyndigheds deltagelse i BEREC.
3. Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 35 i forordning (EU) 2018/1971, for så vidt som Europa-Kommissionen har fraveget den procedure, som er fastsat for tredjelandes tilsynsmyndigheders deltagelse i BEREC. Dette har endvidere medført, at der er blevet vedtaget en retsakt uden retsgrundlag, som har skabt retlige forpligtelser for tredjemand, uden at der har været tildelt særlige beføjelser hertil.

⁽¹⁾ EUT 2019, C 115, s. 26.

⁽²⁾ EUT 2018, L 321, s. 1.

Sag anlagt den 18. juni 2019 — Itinerant Show Room mod EUIPO — Forest (FAKE DUCK)**(Sag T-371/19)**

(2019/C 263/73)

*Stævningen er affattet på italiensk***Parter**

Sagsøger: Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Italien) (ved advokaterne A. Visentin, M. Cartella og B. Cartella)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Forest Srl (Milano, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Itinerant Show Room Srl

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket FAKE DUCK — registreringsansøgning nr. 15 912 496

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. april 2019 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1117/2018/1)

Påstande

- Sagsøgeren gives medhold i søgsmålet på det angivne grundlag.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO pålægges at tillade EU-varemærke nr. 015912496 registreret i også klasse 18 og 25.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Manglende bedømmelse af den konkrete fremgangsmåde for anskaffelse af varerne.
-

Sag anlagt den 20. juni 2019 — Cellai mod Parlamentet

(Sag T-372/19)

(2019/C 263/74)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Marco Cellai (Firenze, Italien) (ved advokat M. Paniz)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Meddelelsen fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Finans, som har gennemført afgørelse nr. 14/2018 fra det italienske parlaments præsidium af 12. juli 2018 og/eller afgørelse nr. 6/2018 fra det italienske senats præsidium, annulleres.
- Den nye fastsættelse og genberegningen af den af Europa-Parlamentet tildelte livrente annulleres.
- Det fastslås, at sagsøgeren har ret til at opretholde den pågældende livrente, som han har modtaget og vil modtage i henhold til den lovgivning, som var gældende inden afgørelse nr. 14/2018 fra det italienske parlaments præsidium af 12. juli 2018 og/eller afgørelse nr. 6/2018 fra det italienske senats præsidium, og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale de uretmæssigt tilbageholdte beløb forhøjet med revaluering og lovbestemte renter fra tidspunktet for tilbageholdelsen.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at gennemføre den fremtidige dom og øjeblikkeligt og fuldstændigt at genoprette den oprindelige livrente samt at betale erstatning, hvis og i det omfang der er blevet forvoldt sagsøgeren skade.
- Europa-Parlamentet tilpligtes under alle omstændigheder at betale fuldstændigt nyopgjorte udgifter og advokatsalærer, foruden moms, administrative gebyrer og et fast beløb.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er i det væsentlige de samme som i sag T-345/19, Santini mod Parlamentet.

Sag anlagt den 20. juni 2019 — Gatti mod Parlamentet**(Sag T-373/19)**

(2019/C 263/75)

*Processprog: italiensk***Parter***Sagsøger:* Natalino Gatti (Nonantola, Italien) (ved advokat M. Paniz)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Sagsøgerens påstande**

- Meddelelsen fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Finans, som har gennemført afgørelse nr. 14/2018 fra det italienske parlaments præsidium af 12. juli 2018 og/eller afgørelse nr. 6/2018 fra det italienske senats præsidium, annulleres.
- Den nye fastsættelse og genberegningen af den af Europa-Parlamentet tildelte livrente annulleres.
- Det fastslås, at sagsøgeren har ret til at opretholde den pågældende livrente, som han har modtaget og vil modtage i henhold til den lovgivning, som var gældende inden afgørelse nr. 14/2018 fra det italienske parlaments præsidium af 12. juli 2018 og/eller afgørelse nr. 6/2018 fra det italienske senats præsidium, og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale de uretmæssigt tilbageholdte beløb forhøjet med revaluering og lovbestemte renter fra tidspunktet for tilbageholdelsen.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at gennemføre den fremtidige dom og øjeblikkeligt og fuldstændigt at genoprette den oprindelige livrente samt at betale erstatning, hvis og i det omfang der er blevet forvoldt sagsøgeren skade.
- Europa-Parlamentet tilpligtes under alle omstændigheder at betale fuldstændigt nyopgjorte udgifter og advokatsalærer, foruden moms, administrative gebyrer og et fast beløb.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er i det væsentlige de samme som i sag T-345/19, Santini mod Parlamentet.

Sag anlagt den 20. juni 2019 — Wuhrer mod Parlamentet**(Sag T-374/19)**

(2019/C 263/76)

*Processprog: italiensk***Parter***Sagsøger:* Lina Wuhrer (Brescia, Italien) (ved advokat M. Paniz)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Sagsøgerens påstande**

- Meddelelsen fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Finans, som har gennemført afgørelse nr. 14/2018 fra det italienske parlaments præsidium af 12. juli 2018 og/eller afgørelse nr. 6/2018 fra det italienske senats præsidium, annulleres.
- Den nye fastsættelse og genberegningen af den af Europa-Parlamentet tildelte livrente annulleres.
- Det fastslås, at sagsøgeren har ret til at opretholde den pågældende livrente, som han har modtaget og vil modtage i henhold til den lovgivning, som var gældende inden afgørelse nr. 14/2018 fra det italienske parlaments præsidium af 12. juli 2018 og/eller afgørelse nr. 6/2018 fra det italienske senats præsidium, og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale de uretmæssigt tilbageholdte beløb forhøjet med revaluering og lovbestemte renter fra tidspunktet for tilbageholdelsen.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at gennemføre den fremtidige dom og øjeblikkeligt og fuldstændigt at genoprette den oprindelige livrente samt at betale erstatning, hvis og i det omfang der er blevet forvoldt sagsøgeren skade.
- Europa-Parlamentet tilpligtes under alle omstændigheder at betale fuldstændigt nyopgjorte udgifter og advokatsalærer, foruden moms, administrative gebyrer og et fast beløb.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er i det væsentlige de samme som i sag T-345/19, Santini mod Parlamentet.

Sag anlagt den 24. juni 2019 — El Corte Inglés mod EUIPO — Big Bang (LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY)

(Sag T-376/19)

(2019/C 263/77)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J.L. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Big Bang, trgovina in storitve, d.o.o. (Ljubljana, Slovenien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: El Corte Inglés, SA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY — registreringsansøgning nr. 15 879 323

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. april 2019 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1684/2018-5)

Påstande

- Nærværende annulationssøgsmål antages til realitetsbehandling og det fastslås, at den anfægtede afgørelse, hvorved sagsøgerens klage ikke blev taget til følge og indsigelsesafdelingens afgørelse (indsigelse B 2 840 414) om afslag på EU-varemærke nr. 15 879 323 for alene de varer og tjenesteydelser, der var omfattet af den rejste indsigelse (klasse 7, 9, 11, 16, 35 og 42) med undtagelse af følgende varer i klasse 7, som blev tilladt registreret, »køblinger og transmissionsdele (ikke til befordringsmidler til brug på land); landbrugsredskaber (ikke hånddrevne); rugemaskiner; salgsautomater«, annulleres.
- EUIPO og eventuelle intervenienter tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA